

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Kučery, Ph.D. a přísedících Bc. Dušana Bouchala a Františky Princové v hlavním líčení konaném dne 21. 4. 2023,

takto:

Obžalovaný

[redacted]
[redacted]
[redacted] narozen [redacted] v [redacted], bytem [redacted], nyní ve Vazební věznici v [redacted]

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době nejméně od září 2015 do 15. 10. 2021, nejprve v [redacted] – [redacted] v domě č. [redacted] a posléze v [redacted] – [redacted], v rodinném domě č. [redacted], kde žil ve společné domácnosti s družkou [redacted], narozenou [redacted], a její nezletilou dcerou [redacted], narozenou [redacted], kdy se podílel pravidelně na její výchově, mravním a duševním vývoji, výživě a v rodině zastával pozici rodičovské autority, nezletilé poškozené ukazoval fotografie a videa s dětskou pornografií, kdy jí říkal, ať se dívá, že by na něj také mohla být takhle hodná, nechával jí na posteli erotické vzkazy a v jednom případě i USB disk s pornografickým materiálem, v několika případech, kdy poškozená zastihla obžalovaného při masturbaci v kuchyni, sdělil jí, že se na ni připravuje, a za účelem dosažení sexuálního uspokojení nezletilou nejméně po dobu šesti let v přesně nezjištěném počtu případů, někdy několik dní po sobě, někdy jednou za čtrnáct dní či měsíc, osahával na prsou, a to přes oblečení i na nahém těle, zasouval jí své prsty do přirození a konečnicku, a to zpočátku v době, kdy s nezletilou a její matkou ve večerních hodinách sledovali televizi a všichni leželi na jedné pohovce, posléze ve

večerních, nočních a brzkých ranních hodinách v jejím pokoji, zatímco její matka spala, nejméně v jednom případě, kdy nezletilá ležela v posteli, nad ní nahý masturboval a ejakuloval na její obličej a ve spánku ji natáčel nahou,

když zpočátku k takovému jednání využíval zejména nízkého věku nezletilé a její neznalosti a nevědomosti v oblasti sexuality, kdy ona nemohla ve všech souvislostech pochopit účel předmětného jednání, správně ho vyhodnotit, projevit svou vůli a účinně se bránit, když způsob její obrany spočíval v tom, že obžalovanému odstrkovala ruku, zvedla se a odešla, zakrývala se peřinou, spala ve spacím pytlí, oblékala si na noc přes spodní prádlo kalhoty a tričko, jednodílné plavky nebo si věšela nad postel „céčka“, aby slyšela, že obžalovaný přišel do pokoje, později pak využívaje svého postavení v rodině, role výchovné autority podílející se na výchově nezletilé i obav poškozené pramenících z toho, že u něj od útlého věku vnímala agresivní prvky jednání, například když opakovaně ve vzteku poškodil dveře v domě, v jednom případě hodil po nezletilé sklenici s kávou a rozbil skleněnou výplň dveří, přičemž poslušnost a mlčení poškozené si obžalovaný vynucoval také tím, že opakovaně vyhrožoval, že zabije jejich psy, konkrétně, že jim rozbije hlavy kladivem, když o těchto výhrůžkách věděl, že mají potenciál poškozenou silně citově zasáhnout, když v důsledku takového jednání poškozená sexuální útoky obžalovaného strpěla a nikomu neřekla, čeho se na ní obžalovaný dopouští,

a takového jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že se jedná o dítě mladší patnácti let a posléze o dítě mladší osmnácti let,

v důsledku popsání chování obžalovaného vznikla podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a dětská psychiatrie u poškozené nezletilé [redacted] duševní porucha, a to posttraumatický stresový syndrom, kdy v celém jejím psychopatologickém obraze dominují jeho symptomy, a to stále se vracející vzpomínky na traumatickou událost, až živé vzpomínky na událost, noční můry o události, která poruchu spustila, záchvaty hněvu, popudlivost, problémy se spánkem, nepříjemné pocity psychické i fyzické, pokud si událost připomene, kdy ze soudně psychiatrického hlediska se jedná o poškození těžkého charakteru,

přičemž výše uvedeným jednáním ohrozil také citový a mravní vývoj poškozené, když jeho jednání bylo reálně způsobilé vyvolat v poškozené nežádoucí přístupy k obecně uznávaným společenským pravidlům, nebezpečí deformace běžného vývoje vnímání sexuality a problémy při navazování intimních vztahů v dospělosti

2. v přesně nezjištěné době nejméně od dubna 2019 do prosince 2020, v [redacted] – [redacted] v rodinném domě č. [redacted], kde žil ve společné domácnosti s družkou [redacted], narozenou [redacted], a kde nepravidelně v nezjištěném počtu případů pobývala i její nezletilá vnučka [redacted], narozená [redacted], jejíž péči dočasně zajišťovala mateřská babička, obžalovaný za účelem dosažení sexuálního uspokojení nezletilou opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů v obývacím pokoji a v kuchyni přiměl k tomu, aby mu sahala na obnažený penis, který jí strkal k ústům a do úst, v době, když ležela, přikládal jí penis ke konečníku, a otíral penis o její přirození, a to i v době, kdy byla pokálená a toto komentoval do videozáznamu vulgárními výrazy uvedenými ve spise, prsty jí rozevíral přirození, zasouval jí jeden či více prstů do přirození a do konečníku, přičemž nezletilá se tomuto jednání nedokázala bránit, neboť se jednalo o dítě kojeneckého a později batolecího věku, které nebylo schopno pochopit účel jednání obžalovaného, a takového jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že se jedná o dítě mladší patnácti let,

tedy

ad 1.

jiného pohrůžkou jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, dílem na dítěti, dílem na dítěti mladším patnáct let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

ad 2.

jiného donutil k pohlavnímu styku, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

tím spáchal

ad 1.

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

pokračující přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

ad 2.

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devět) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 99 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá ochranné léčení sexuologické formou ústavní.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- 1 ks stolní počítač zn. Zalman, v. č. [REDAKCE] s 2 pevnými disky:
 1. Zn. WD, v. č. [REDAKCE]
 2. Zn. Kingston, v. č. [REDAKCE]
- 1 ks notebook zn. MSI, model MS-176K, v. č. [REDAKCE] včetně napájecího kabelu, s 1 pevným diskem zn. Seagate, v. č. [REDAKCE],
- 1 ks notebook zn. Asus, model X751S, v. č. [REDAKCE], včetně napájecího kabelu,
- 1 ks duální mobilní telefon zn. Acer, model Liquid Z410, IMEI1: [REDAKCE], IMEI2: [REDAKCE], včetně vložené SIM karty O2 s ICCID číslem: [REDAKCE] a přiloženého USB kabelu,
- 1 ks flash disk CeaMere stříbrné barvy, kapacita 64 GB, nezjištěného výrobního čísla,
- 1 ks externí disk zn. SAMSUNG, model HX-M500TCB/G, výrobní číslo: [REDAKCE] s ručně psaným nápisem „P“,
- 1 ks pevný disk zn. Western Digital, model WD1600JS, výrobní číslo [REDAKCE], kapacita 160 GB,
- 1 ks pevný disk zn. Seagate, model ST3320620AS, výrobní číslo [REDAKCE], kapacita 320 GB,

- 1 ks pevný disk WESTERN Digital, výrobní číslo [REDAKCE], velikost 500 GB,
- 1 ks pevný disk zn. Seagate, výrobní číslo [REDAKCE], velikost 250 GB.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost **zaplatit nezletilé poškozené** [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem, trvale bytem [REDAKCE], **na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 400 000 (čtyři sta tisíc) Kč**, včetně úroku z prodlení ve výši 15,00 % p. a. jdoucího ode dne 3. 2. 2023 do zaplacení, když se zbytkem uplatněného nároku se poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost **zaplatit nezletilé poškozené** [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], **na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 100 000 (sto tisíc) Kč**, včetně úroku z prodlení ve výši 15,00 % p. a. jdoucího ode dne 3. 2. 2023 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených při hlavních líčeních soud zjistil skutkový stav uvedený shora ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení uvedl, že obvinění je komplotem paní [REDAKCE] vůči jeho osobě, kdy jí po dlouhodobých neshodách řekl, ať se odstěhuje z jeho domu. [REDAKCE] okupuje jeho dům, neumožnila přístup jeho rodičům, kteří si chtěli vyzvednout jeho věci, ohání se tím, že se musí postarat o psy. Obžalovaný odmítl veškerá obvinění uvedená v obžalobě.
3. S [REDAKCE] se seznámil na seznamce, byli spolu 5 – 6 let. Žili v několika společných domácnostech, nejprve v [REDAKCE], poté u sestry [REDAKCE] v [REDAKCE], kde byli asi 2 měsíce, potom se přestěhovali do [REDAKCE] k jeho rodičům, kde bydleli asi 2 měsíce, než se přestěhovali na [REDAKCE]. V [REDAKCE] měla [REDAKCE] svůj pokoj. Ve společné domácnosti žili ve třech, společně s [REDAKCE], [REDAKCE] a někdy hlídali nezletilou [REDAKCE]. V současnosti je nemovitost součástí insolvenčního řízení, tam stále bydlí.
4. S družkou měl dobrý vztah, pohlavní styk měli ze začátku ob den, někdy častěji. V posledním roce asi jen jednou za celý rok. Po hádkách neměli náladu. Partnerské vztahy se vyhroutily přibližně rok před jeho zadržením. [REDAKCE] ani [REDAKCE] mu nepomáhaly, seděly u počítače, on např. sekal zahradu, dělal dřevo a potom ještě vařil. Poslední měsíc a půl spal v obýváku na druhé straně domu. Pracoval u firmy [REDAKCE], paní [REDAKCE] pobírala invalidní důchod. Mimo domov byl každý druhý týden, pracovali týden a týden měli volno. Finance svěřil paní [REDAKCE], ona se starala o platby a jemu dávala něco jako kapesné, když potřeboval. Dům je starý, koupil ho asi za 1,4 mil. Kč.
5. [REDAKCE] měl normální vztah, byli v pohodě. Někdy se jí nelíbily zákazy, rozbřečela se, on jako autorita ale vystupoval minimálně. [REDAKCE] je ovlivněná svou matkou, v první věci vypovídala jinak než teď a najednou změnila názor. Myslí si, že důvodem jsou psi, protože jim řekl, aby opustily dům a psi by museli do útulku, což [REDAKCE] nesla nelibě. [REDAKCE] neměl závažné problémy nebo hádky, většinu konfliktů měla se svou matkou, štěkaly po sobě, sem tam padla i facka, bouchaly dveřmi. On ji fyzicky netrestal. Pokud měl konflikt s partnerkou, většinou tomu [REDAKCE] byla přítomna, byt je provázaný, není kam utéct. On není konfliktní člověk, nemá rád hádky. Je pravda, že jednou prásknul dveřmi, jednou prohodil dveřmi sklenici, dveře rozbil celkem třikrát. Bylo to proto, že osadil dveře skleněnou výplní a dostal vynadáno, že nesplnil jiný úkol, a protože měl zrovna sklenici v ruce, hodil ji do těch dveří, aby ani v jedné dveřích nebylo okno. Vůči paní [REDAKCE] nikdy nepoužil fyzické násilí. Stalo se, že klepal na [REDAKCE],

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostecká.

když byla v koupelně a on potřeboval na záchod, potom už ho upozorňovaly, že se jdou koupat. Neví o tom, že by [REDAKCE] měla problémy ve vztazích s muži. Má dobrý vztah s jeho mladším synem, chodí spolu na zábavy. Synovi bylo teď 22 let, chodí se spolu bavit od doby, kdy bylo [REDAKCE] 15 let.

6. Dětskou pornografií neměl. Jeho byly disky, které měl v herním počítači, ty, co přinesla na policii paní [REDAKCE], nejsou jeho, neví, co na nich bylo. On si dětskou pornografii nikdy nestahoval a nikdy nesledoval. Na počítači hrál hry. Disky, které měl doma, byly vymontované z věcí, které přivezl ze sběrného dvora, externí disk žádný neměl. V [REDAKCE] neinstaloval kameru, která by zabírala toaletu, případně sprchový kout. Poškozené [REDAKCE] nepsal vzkazy na papírky.
7. K důkazu označenému č. 02/169721 uvedl, že to neviděl a nepsal to.
8. Na poškozenou nesahal, nestrkal jí prsty do vagíny, do řitního otvoru, nenatáčel ji nahou. Neukazoval jí fotografie s pornografií, nemasturboval před ní, neřekl jí, že se na ni připravuje, neejakuloval na její obličej. Nevyhrožoval jí, že zabije psy a rozbije jim hlavy kladivem. Má psy rád, zachránil je před útlukem nebo před usmáním.
9. K technickému vybavení uvedl, že měl dvě flešky, šlo o instalační flash disky, byly popsány černým lihovým fixem. Dále měl firemní flash disk s označením [REDAKCE]. Dále byly harddisky v papírové bedně pod stolem, ty byly nalezeny při domovní prohlídce. Externí disk Samsung neměl, neměl žádné externí disky. Nepsal lístek s nápisem [REDAKCE], neví, o jakou adresu se jedná.
10. Kromě nemovitosti na [REDAKCE] nemá další majetek, vše, co vlastní, je součástí insolvenčního řízení, tj. automobil, motorka, přívěsný vozík. Veškeré věci jsou na [REDAKCE] a paní [REDAKCE] je odmítá vydat, včetně osobních dokladů. Má dluh 1 750 000 Kč. Přístupová práva k účtu dal [REDAKCE], ta měla platit úvěry, poplatky za vodu a elektřinu, pojistky atd., po jeho zadržení se ukázalo, že chodily exekutorské výzvy, ona tvrdila, že to hradí.
11. Nesouhlasí se závěry znaleckých posudků. PPG vyšetření prováděla sestra. Vyšetření u MUDr. Sejbaldové probíhalo za přítomnosti eskorty, byla přítomna psychiatrická, sexuoložka použila stejné otázky, jako při jeho předchozích vyšetřeních. Nesdělila mu závěry PPG vyšetření, ani celkové závěry. Při PPG vyšetření si mohl špatně nasadit sondu a následně vyšetření bojkotoval a nesledoval promítané materiály, nechápe, jak se mohlo na vyšetření něco projevit, když neviděl ani jeden obrázek. Překvapily ho závěry posudku PhDr. Langové Šindelářové, protože byl hospitalizovaný na psychiatrii kvůli pokusu o sebevraždu, dělali mu testy, jestli není nebezpečný, kdy nebyla shledána žádná psychická vada. Ve věznicí za 14 měsíců neměl žádný konflikt. A PhDr. Langová za 6 hodin vyšetření dospěla k tomu, že je považován za agresora.
12. Dívku [REDAKCE] zná, jde o dceru jeho kamaráda. Holčičku nikdy nefotil, neměl doma její fotografii a na přirození jí nikdy nesahal.
13. Ve věci poškozené [REDAKCE] odmítl vypovídat.
14. K rodinným poměrům [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] byly odebrány obě dcery, po nějaké době byly vráceny. Od té doby se [REDAKCE] nestýká se svou matkou ani se sestrami. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že měl plastiku močové trubice, léčení trvalo třičtvrtě roku, měl v té době vývod.
15. Uvedl, že odbornost [REDAKCE] v programování, vytváření internetových stránek, úpravy fotografií, vkládání fotografií na různé stránky, vkládání textů do internetových stránek a louskání internetových kódů, je velká. Umí dobře padělat listiny. Upravovala listiny pro celní úřad, kdy padělala výpisy z jeho účtu přes photoshop, aby nemusela platit DPH nebo clo.
16. Mobilní telefon Acer není jeho, jde o firemní telefon firmy [REDAKCE]. Jeho je herní stolní počítač Zalman a notebook Asus. Notebook MSE je jeho staršího syna, který bydlí v [REDAKCE].

17. Podle § 102 odst. 2 věta druhá trestního řádu byl přehrán audiovizuální záznam o výsledku svědkyně [REDAKCE] z 3. 12. 2021, která uvedla, že [REDAKCE] s nimi začal žít, když byla v páté třídě a bydleli v [REDAKCE], už v té době na ni sahal, strkal jí prsty do přirození, do zadečku. Začalo to týden nebo dva poté, co s nimi začal bydlet, když v obýváku leželi všichni tři, [REDAKCE] ležel uprostřed, dívali se společně na film a matka usnula. Svědkyni se to nelíbilo, dávala mu ruku pryč nebo se zvedla, on na to nereagoval, protože vedle ležela matka. Z [REDAKCE] se odstěhovali do [REDAKCE] k tetě, kde spávala máma s [REDAKCE] v obýváku a svědkyně s [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] v ložnici. Potom se přestěhovali do [REDAKCE] k jeho rodičům, tam si nevzpomíná, jestli k něčemu docházelo.
18. Obžalovaného měla ze začátku ráda, během dne byl v pohodě, tak nechápala, jak to může dělat a myslela si, že se to časem srovná, ale potom si vyhledala, že jde o nemoc a není to léčitelné. Když večer přišel a potom třeba týden ne, myslela si, že už to bude v pohodě, ale potom se to stalo zase. Když se přestěhovali do [REDAKCE], osahávání pokračovalo, někdy se objevil víc dnů po sobě, někdy za týden, někdy měsíc nepřišel. Stávalo se to i v době soudů s [REDAKCE], i v době, kdy byl po operaci a měl vývod. Naposledy se to stalo na podzim 2021. Strkal jí prsty do přirození a do zadečku, neví o tom, že by jí tam strkal i něco jiného, myslí si, že by se probudila. Když za ní v [REDAKCE] přišel do pokojíčku, máma většinou spala, stávalo se to hodně pozdě, kolem druhé hodiny ráno. Tím, že ji osahával, ji probudil, někdy něco říkal a někdy ne. Říkal jí, aby zalezla pod peřinu, že ji bude lízat a podobné věci. Vyhržoval jí, že když to řekne, že zabije psy. To jí říkal i během dne, kdy na ni začal bezdůvodně křičet, ona si to vysvětlovala tak, že to bylo proto, že ho večer neposlouchá. Říkal jí, že je to normální, že to není nic špatného, že se to může dít mezi dětmi a dospělými. Před matkou si nic nedovolil, ale když během dne spala a ona přecházela z kuchyně do pokoje, tak v kuchyni masturboval a říkal, že se na ni připravuje. Ona potom utekla do pokoje nebo ven. Jednou, když utekla ven, tak zamknul a ona potom musela bouchat na okno, aby jí matka otevřela.
19. Matka se s ním hádala, křičeli na sebe, obžalovaný se vždycky naštvál, že musí něco udělat hned a nemůže si ani zahrát hru na PC, třískal dveřmi, řval na psy, že jim rozbije hlavy kladivem ať uhnou a šel třeba zatopit. Někdy přišla ze školy a už slyšela, jak na sebe řvali. Dřív, když bydleli v [REDAKCE], tak poté, co přišel z práce, zatopil, udělalo se jídlo, koukli se na film, ona uklízela. Potom šel hrát na počítač a ona taky. V poslední době nic nedělal, šel hned zapnout počítač, máma topila, ona si musela vařit sama. Dřív si mohla hrát i na jeho počítači, potom, co se přestěhovali, už jí na něj nepouštěl, ani nikoho jiného. Viděla, že na počítači se díval na pornografii, měl postahované obrázky, bylo to vidět v odrazu zrcadla z jejího pokoje. Když se dívali společně v kuchyni na film, tak jí obžalovaný ukazoval na telefonu dětskou pornografii, na počítači jí ukazoval videa, kde dospělý člověk znásilňoval malé holčičky, k tomu jí říkal, ať se dívá, že by na něj mohla být taky takhle hodná. Ona se vždycky rozklepala a odešla pryč, přišlo jí to divný a hnusný.
20. V době, kdy policie řešila malou [REDAKCE], tak už jí to [REDAKCE] dělal, neřekla tehdy pravdu, protože se bála, styděla se za to a bála se, že se jí budou lidi smát. Později, když byli v [REDAKCE], tak se bála, že by mohl něco udělat těm psům, potom v posledním roce už byl i agresivní, vysklil např. dveře, prohodil jimi flašku s kafem. Když byla vyslychaná v případě s [REDAKCE], tak lhala, roli v tom hrálo i to, že jí sestra řekla, že mámu nikdy neviděla tak št'astnou jako s [REDAKCE], tak jí to nechtěla zničit a když jí teď došlo, že je to spíš horší, tak jí to števe, že to byla chyba. Tenkrát i doufala, že ho zavrou, že se to prokáže už u [REDAKCE] a ona nebude muset nic říkat a doufala, že na ní vyšetřovatelka pozná, že lže. Sama neviděla, že by [REDAKCE] něco dělal, jednou se probudila a on byl u její postele, víc neví.
21. Když za ní v [REDAKCE] chodil [REDAKCE] do pokoje a matka se náhodou vzbudila, vysvětlil jí to třeba tím, že se tam svítilo a on šel zhasnout. Vzpomíná si, že několikrát měla něco nasypáno v pití, byl to prášek špatně zamíchaný, chutnalo to hořce. Máma jí řekla, že to mohla být omítka spadlá ze zdi, ale jí se to stávalo víckrát, tak pití vylila. Zpětně si uvědomuje, že [REDAKCE] vyhledával něco

uspávacího a když se ho na to matka ptala, vysvětlil, že je to pro ni, že by jí to mohlo pomoci, protože nemohla spát kvůli své nemoci. Myslí si, že to koupil a sypal jí to do pití. Vzpomíná si, že jednou šla spát úplně vyřízená, usnula oblečená a ráno se vzbudila bez oblečení. Odhadem to bylo asi v sedmé třídě. Máma taky mívala divný kafe, když jí ho dělal, chutnalo hořce. Ona už potom od [REDAKCE] nic nejedla, protože se bála, aby jí tam něco nenasypal, jedla těstoviny s kečupem, palačinky, něco, co si zvládla sama uvařit. On na ni řval, že jeho jídlo nejí, že se to pak vyhodí.

22. Na dotaz, co bylo impulzem, aby věc nahlásily, uvedla, že máma jí vysypala hrneček s tužkami a našla vzkaz na papírku, šla se jí zeptat, co to je. Matce potom vysvětlila, že to, co bylo ohledně [REDAKCE] se jí děje taky a začaly to řešit. Ona si potom uvědomila, že [REDAKCE] je v poslední době možná agresivní proto, že ona roste, a to mu vadí, že ho zajímají asi menší děti. Jí teď vadí, jak se na ni koukají chlapi, nechce být ani se známým v jedné místnosti, bojí se i mladších mužů, pokud mají třeba vousy a vypadají starší. Se spolužáky ve třídě nemá problém, má ale problém se staršími ročníky a s učiteli. Je jí huř od té doby, co to řekla, nic ji nebaví, už netančí, nepíše texty, nedělá nic. [REDAKCE] jí lístečků dával víc, vždycky je někam dala, třeba do šuplíku a ony zmizely. Dal jí i pod polštář flešku s pornografií, tu dala taky do šuplíku a pak zmizela. Dále na papírku dostala emailovou adresu, že tam může napsat a posílat fotky a že za to bude dostávat peníze a mohla by tak přispět na domácnost. Ty papírky mívala pod polštářem. Když měla palandu, tak bývaly připnuté nahoře na prknech. Na palandě spávala ve spacáku s tím, že by se k ní tak huř dostal, dávala si na palandu céčka a přes to měla hozené deky, aby nevěděl, že céčka začnou cinkat, když to odhrne. V jeden čas spávala oblečená ve spodním prádle, kalhotách, tričku, ponožkách a přes oblečení měla jednoduché plavky, protože sundat je by bylo složitější. Kromě toho, že jí strkal prsty do přírození a do zadečku, jí sahal na prsa na holé tělo i přes tričko. Ona u toho ležela, on někdy stál, když ještě měla palandu a když spala dole, tak klečel nebo seděl na kraji postele. Býval oblečený v županu, nebo noční košili, nebo měl tričko a trenky. Ona se snažila přikrývat ze všech stran nebo ho kopl do té ruky, když na ni sahal. On odešel, když pochopil, že mu tu ruku bude pořád dávat pryč, takže ji to nebolelo, násilně ji nechytil. Nikdy je nebil, jen v posledních dnech při hádce s matkou ji shodil a matku taky. Dále zhruba před půl rokem křičel na matku, ona se jí zastala a dostala pěstí do hlavy, cítila se stejně, jako když si zlomila obratle a měla otřes mozku. K doktorovi tenkrát nešly. Na otázku, zda obžalovaný za ní někdy přišel nahý, uvedla, že si vzpomíná, že jednou nad ní takhle stál, bylo to asi v sedmé třídě. Na otázku, zda měla někdy na posteli ejakulát, uvedla, že má pocit, že na obličej, sahal jí tím na obličej, to už nespala na palandě, ale na váleňdě. Vzpomíná si, že když se šla třeba mýt, tak on šel do zadní chodby, což slyšela přes ventilačku a říkal jí, že má pěkné tělo, že se za něj nemusí stydět a že za ním může kdykoliv přijít. Šmíroval ji přes klíčovou díрку, to viděla přes prosklení dveří, když se zvedl. Nebo odcházel od dveří koupelny, když vyšla ven, tam si poté věšela župan, aby do koupelny nebylo vidět. Jednou, když se sprchovala, tak tam přišel a řekl jí, že má chvátat, že se chce jít taky umýt, ale vzhledem k tomu, že se nesprchovala dlouho, mohl počkat. V [REDAKCE] jí přes ventilačku do sprchy říkal, že jestli chce, tak ji půjde umýt.

23. Během doby se naučila spát co nejmíň, chodila spát po půlnoci, postupem času až kolem druhé hodiny, protože matka chodila do koupelny kolem jedné, tak aby byla co nejdále poblíž. Teď má problémy se spánkem, nemůže usnout a spí třeba jen dvě hodiny. Na obžalovaného je našťvaná, je to pro ni nejhorší člověk na světě. Trápí ji, že takových lidí a násilníků je hodně. Má nedůvěru vůči lidem, nechce jim snadno naletět, třídí si, komu co může říct. Sama sebe bere spíš jako chlapa, přemýšlela nad plastikami, chce si vzít mužské jméno, chce se kvůli tomuhle všeho totálně zbavit, bojí se všeho. Ve škole to je špatné, není schopná se soustředit, když mluví učitel, jdou jí víc předměty, kde jsou učitelky. V poslední době byla na dvou koncertech, jinak je zavřená doma, chodí jen na zahradu si hrát se psy, nebo sedí doma a kouká do zdi, někdy uklízí, aby zabila čas. Nedělá nic, co jí dřív bavilo. S žádným klukem nechodí a ani to nemá v plánu. Nechce mít v životě přítele, přítelkyni, sex, děti. Děti by adoptovala. Dobrovolný pohlavní styk s nikým ještě neměla.

24. Na otázku, kdy začal být obžalovaný agresivní, uvedla, že byl od začátku, ale neprojevovalo se to tak často, ale v posledních dvou měsících to bylo úplně brutální. Vzpomíná si, že asi po měsíci se s ním chtěla máma rozejít a on nechtěl, teď jim došlo, že to bylo proto, že ona byla dítě.
25. Na konci výslechu, když vyšetřovatelka upozornila svědkyni na další kroky včetně gynekologické prohlídky, tuto svědkyně kategoricky odmítla, plakala a tvrdila, že pokud jí bude provedena, tak se zhroutí. Uvádí, že nesnese, aby ji někdo takhle viděl, nenosí ani sukni ani krat'asy, je jí na zvracení, oblečení nosí co nejvíc, v poslední době i rukavice, aby jí byla vidět co nejmenší část.
26. Svědkyně [redacted] v hlavním líčení uvedla, že po dceři [redacted] chtěla gumu, vysypala jí hrneček a tam našla složený papírek. Ptala se [redacted], co to je a ta jí řekla, že to trvá od začátku. Nic konkrétního neřekla, nechtěla to nahlásit, nechtěla, aby jí vyslyšel nějaký chlap. Obžalovaný odjel v pondělí ráno do práce a večer našla ten lístek, druhý den to šly oznámit v [redacted], potom [redacted] nešla do školy. Obžalovaný se měl vrátit z práce až v pondělí, ale nečekaně přijel už ve čtvrtek. Se svědkyní se nebavil, spal v obýváku, v pondělí pro něj přijeli. Předtím, než to nahlásily na policii, s ním o tom nemluvila. K důkazu označenému č. 02/169721 svědkyně uvedla, že jde o ten papírek.
27. Ke svému vztahu s obžalovaným uvedla, že se seznámili v září 2015 a poté žili ve společné domácnosti, dcera [redacted] žila s nimi. Bydleli postupně v [redacted], u sestry (která má [redacted]) v [redacted], v [redacted] u jeho rodičů a poté se koupil dům a stěhovali se na [redacted]. V domě měla [redacted] svůj pokoj, který byl průchozí do ložnice. Měla postel za zdí, kde měli postel oni. Svědkyně je nemocná, má [redacted], užívala prášky na spaní, ale vysadila je, myslela si, že ji vzbudí všechno. S obžalovaným měla normální vztah, standardní intimní život, nepožadoval nic zvláštního. Sexuální pauzu měli v období, kdy byl obžalovaný na operaci s močovou trubicí, ale to jí nepřišlo zvláštní, marodil s tím dlouho. Byl na dvou operacích, bylo to v době, kdy probíhaly soudy s [redacted], léčba trvala asi třičtvrtě roku. Obžalovaný nikam nechodil, z práce jezdil hned domů. Když odjel na motorce a ona byla se [redacted] u sestry, nelíbilo se mu to. Když začaly soudy s [redacted] [redacted], ptala se dcery, jestli se jí něco podobného neděje, ona řekla, že ne. Obžalovaný se poté začal měnit, přísuzovala to tomu, že musel na sexuologický posudek. Svědkyně sama tomu obvinění nevěřila. V roce 2020 našla v jeho telefonu fotografie dětí, byly to běžné rodinné fotky dětí na pískovně nebo u bazénu, některé děti byly nahé, některé oblečené. Obžalovaný to vysvětlil tím, že chce zjistit, proč paní Herrová napsala, že je pedofil. Ty fotky byly impulzem, že nechtěla, aby se díval na malou [redacted] při přebalování, koupání. Zpětně jí došlo, že rok zpětně byl obžalovaný nervózní a zlý. Když byl našťvaný, byl schopný rozbít drahý telefon, mlátil klávesnicí, do notebooku dal ránu, že ohnul desku. V září vykopnul dveře, bylo to poté, co byli v Jindřichově Hradci u soudu kvůli exekuci na dům. Obžalovaný chtěl dům prodat a zaplatit dluh, potom by mohl bydlet u rodičů v [redacted]. V září měli ještě větší rodinnou oslavu, nahlásily to v listopadu.
28. Dcera [redacted] měla s obžalovaným normální vztah, komunikovali spolu, učil ji matematiku, skládali puzzle. Občas na něj byla drzá, odsekla mu, chovala se normálně k věku. Na postel si [redacted] dávala céčka a šátky, spala ve spacáku. To bylo poté, co ve spacáku spali ve škole a ona si ho nechala na posteli. Jednou řekla, že jí něco plave v pití, bylo to hořké, tak pití vylila. Nechtěla v posledním roce jíst to, co uvařil obžalovaný, tvrdila, že jí to nechutná a že je vegetarián. Chování uvedené v obžalobě vůči dceři mohl realizovat jen, když svědkyně spala. Někdy se vzbudila, když odešel, tak šla za ním, věděla, že si dává v kuchyni cigaretu nebo kafe. Jinak si nepamatuje, že by někam odcházel. [redacted] jí řekla, že jí obžalovaný dělal všechno, na otázku, jestli jí něco někam strkal, řekla, že ano, že všude a nechtěla o tom mluvit. Věřila jí, nebyl důvod, aby si to vymyslela. Ptala se jí, proč to neřekla už tenkrát u [redacted] a ona odpověděla, že nechtěla, aby to někdo zjistil.
29. V současné době se [redacted] snaží chovat normálně, když někam jde. Ve škole měla problémy, když se na praxi setkala s muži, nechce s nimi mluvit. Se stejně starými problém nemá, jen se staršími, a to i s těmi, které zná dlouho. Nechce mít děti, nechce nikdy s nikým spát. Nenosi šaty,

sukně. Jezdí ze školy rovnou domů. Má noční můry, v noci se budí. V prvním půlroce nezavírala ani dveře na záchod, když byla v koupelně, nezavírala dveře, brala si tam psy. Partnera nemá, má kamaráda, se kterým jsou domluveni, že spolu nebudou spát. Ve škole má dobrý prospěch kromě matematiky, na tu mají chlapa a matematiku jí dřív vysvětloval obžalovaný. Když musela vypovídat na policii a chodit na odborná vyšetření, nechtěla nikoho vidět, nechodila do školy. Gynekologickou prohlídku, o které se mluvilo při jejím výslechu na policii, neabsolvovala. Nechce se svlékat u lékaře, chodit na masáže, nechce chodit na rehabilitace. Svědkyně uvedla, že dcera má na těle pihy, větší i menší, ale neví, kde přesně. Dcera ze začátku nechtěla vyhledat odbornou psychologickou pomoc, později zkusila psychiatrii v [REDAKCE], ale když o tom musela mluvit, bylo to jen horší a nechtěla tam potom chodit. Před jejími osmnáctinami lékařka navrhla hospitalizaci, svědkyně si ale myslela, že by to [REDAKCE] spíš ublížilo a jí by už vůbec nedůvěřovala.

30. V současné době bydlí stále v [REDAKCE] a starají se o psy, [REDAKCE] je má ráda a řekla, že psy nedá, že raději skončí se školou. Hledají tedy bydlení, kam by mohly vzít i všechny psy. Dům v [REDAKCE] je obžalovaného, bral si na něj hypotéku. Na akontaci, kterou banka vyžadovala, jim půjčil peníze exmanžel svědkyně, bylo to 200 000 Kč, půjčil jim to bez smlouvy. Obžalovaný převáděl svou výplatu na účet, se kterým svědkyně disponovala a platila zálohy, hypotéku, nákupy. Někdy to na vše nestačilo, obžalovaný věděl, co kam posílá, psala mu, co nakupuje, za co peníze utratila.
31. Počítačů měli několik, ona měla notebook, [REDAKCE] taky a obžalovaný měl počítač a notebooky, opravoval i techniku kamarádům. Nikdy mu do počítače nešla, potom, co narazila na ty fotky, si všimla, že si tam dává heslo. Během jejich soužití měl víc mobilních telefonů, když se mu rozbil, pořídil si nový, měl i služební telefon. V domě byl jeden pornografický časopis, který odvezla policie, obžalovaný tvrdil, že ten tam byl, když se nastěhovali.
32. V době, kdy byla distanční výuka, měla [REDAKCE] půjčený notebook ze školy. Když ho vracela, přetáhla si věci na disk. Potom ho viděla u obžalovaného, když odešel do koupelny, tak disk vzala a schovala pod psí granule, protože obžalovaný psy nikdy nekrmil. Byl to ale jiný disk, bylo na něm písmeno „P“. Disk si spletla, chtěla schovat ten svůj, kde měla fotky ze školy. [REDAKCE] po oznámení na policii nechodila do školy a když si psala se školní skupinou, učitelka požádala děti, jestli nemají fotky z doby distanční výuky, [REDAKCE] si vzpomněla, že schovala ten disk. A když si chtěla přetáhnout ty fotky, zavolala svědkyni, že je tam něco úplně jiného, to už bylo v době, kdy obžalovaný byl ve vazbě. Svědkyně disk otevřela a narazila tam na [REDAKCE] a na malou [REDAKCE], došlo jí, že je to z [REDAKCE], hned ze začátku jejich vztahu. Bylo tam hodně složek, i postahované děti, celé to neviděla, otevřela jen něco náhodně. Měl tam i hesla ke všem účtům na počítači, postahované zazipované soubory holek, když byly malé a ve vaně, které měla uložené a veřejně je nikam nedávala. Tenkrát se narodila [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo 9 let. Byly tam i děti kamarádky. Poté začala vyklízet roh, kde měl obžalovaný počítač a různé komponenty, byly tam disky a flešky. Když dělala policie domovní prohlídku, bylo to zaprášené a nesahalo se na to. Věci sbalila do krabice a policie to přijela zkontrolovat.
33. Ke vztahům s dcerou [REDAKCE] svědkyně uvedla, že v jejich devíti letech měly konflikty, údajně ji bila a nechtěla pouštět do školy, dcera byla rok a půl v péči babičky. Dcera tehdy žártila na [REDAKCE]. Babička jí slíbila vlastní pokoj a počítač. Měla ji v péči do 18ti let, svědkyně měla v péči [REDAKCE]. U babičky nemusela [REDAKCE] chodit do školy, ta jí absence omlouvala. V osmnácti ji vyhodila a poté bydlela asi tři čtvrtě roku u svědkyně. [REDAKCE] byla u babičky rok a půl v době, kdy šla do první třídy.
34. Když měla [REDAKCE] malou [REDAKCE], hlídali ji často. Ze začátku jezdila i s rodiči, od půl roku byla většinu času u nich, např. 14 dnů a pak byla týden u matky v [REDAKCE] apod., bylo to poté, kdy skončily soudy s [REDAKCE], jezdila pak čím dál víc. Když v roce 2020 svědkyně zjistila, že si obžalovaný prohlíží ty fotky, [REDAKCE] víc hlídala, nechodil s nimi na koupání, přebalovala ji sama, spala s nimi v ložnici v postýlce. Sám s ní mohl být, když si šla přes den lehnout, nebo ven pověsit prádlo. Pro [REDAKCE] měla starý kočárek Liberta a retro oblečení, měla i pyžámko

s kačenkami, které odnesla na policii. Dokud nenašla ty záznamy na disku, neměla žádné podezření, že by ze strany obžalovaného směrem k malé [REDAKCE] k něčemu docházelo. Na [REDAKCE] nepozorovala zvláštní chování, byla miminko, někdy se budila a brečela. Když zůstal obžalovaný ve vazbě, hlídala ji téměř celý rok. [REDAKCE] se teď narodilo druhé dítě a začala se o [REDAKCE] více starat.

35. Svědkyni byly přehrány kamerové a obrazové záznamy z č. l. 480 a 1171, 1282, 1283, 1295, kde svědkyně postupně poznala osobu [REDAKCE], místnosti v [REDAKCE], v [REDAKCE], v [REDAKCE], dceru [REDAKCE], vnučku [REDAKCE], hlas [REDAKCE], hračku.
36. Svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení uvedla, že dcera u babičky bývala na víkendy, někdy i na týden, matka je nemocná, byla pořád doma. S matkou obecně probraly, jak bude o dceru pečovat i s ohledem na případ s [REDAKCE], měla na ni dohlédnout, nijak to ale nekonkretizovaly. Obžalovaný se k dceři choval hezky, neměla žádné podezření. Zhruba před rokem a půl se začala dcera v noci budit, plakala, měla záchvaty, nebyly to typické noční můry, objednala ji k psychologce, se kterou chce řešit i to, jak s dcerou pracovat do budoucna.
37. Na fotografiích z č. l. 1206, 1249, 1263-1266, 1279, 1282, 1295, 1308, 1309, předložených během hlavního líčení svědkyně poznala dceru [REDAKCE], její hračku, oblečení, části domu v [REDAKCE], obžalovaného [REDAKCE].
38. Sestra [REDAKCE] měla s obžalovaným problémy, byly tam hádky a odsekávání, přisuzovala to pubertě. Se sestrou jsou si vzdálené, protože vyrůstaly odděleně. Svěřila se jí ale, že má noční můry a děsy, že by chtěla skočit z mostu, chtěla být kluk, říkala, že je asexuální. O tom, co se jí stalo, moc neřekla, byla vystrašená, uzavřená. Když byli v [REDAKCE], spávaly se sestrou v obýváku na gauči, později měla [REDAKCE] svoji palandu a spala dole a oni na posteli ve stejné místnosti, mezi nimi byla ulička. Na spaní se sestra hodně oblékala, brávala si deky z horní palandy a dělala si bunkr. Spala i ve spacáku. Před spaním trávila hodně času v koupelně, byla tam i hodinu. Chodila spát strašně pozdě, zůstávala vzhůru s nimi co nejdéle. V [REDAKCE] mají pět psů, sestra k nim má úžasný vztah, většinou se o ně starala ona.
39. V [REDAKCE] měli víc počítačů, obžalovaný dělá do počítačů, jeho syn také. Měli jeden nebo dva pevné počítače a víc notebooků, něco bylo na součástky, něco na odpis.
40. Svědek [REDAKCE] v hlavním líčení uvedl, že dávali na hlídání malou [REDAKCE] k babičce, jejímž přítelem byl obžalovaný. Dcera jezdila k babičce často a bývala tam po delší dobu, hlídání domlouvala přítelkyně. Bývala tam na víkend, někdy na celý týden. Obžalovaný se k [REDAKCE] choval pěkně, jako děda. Dcera později měla noční můry, probouzela se a křičela, její matka to začala už řešit, situace se zlepšila, stále mívá ale zlé sny. Svědek ví o tom, že proběhla soudní kauza ohledně [REDAKCE], byl přesvědčován babičkou [REDAKCE] a tehdejší přítelkyní, že to tak není. Sestru přítelkyně [REDAKCE] – [REDAKCE] zná. S ničím se mu nesvěřila, hodně času trávila v pokoji, byla pubert'áčka, vzdorovala, někdy odsekávala. Chovala se tak k obžalovanému i ke své matce. Nevšiml si nestandardního chování. Měla ráda psy v [REDAKCE], i obžalovaný se ke psům nechoval špatně. Obžalovaný měl v [REDAKCE] počítač a říkal, že hraje nějakou hru, nic jiného svědek neviděl.
41. Na předložených fotografiích z č. l. 1264-1265, 1279-1280, 1295, 1308, svědek poznal dceru [REDAKCE] a obývací v [REDAKCE].
42. Svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení uvedla, že obžalovaný k nim někdy jezdil, byl to známý jejího manžela. K dětem se choval hezky. Ve věku 2 – 3 roky jim během koupání dcera sdělila, že jí obžalovaný sahal na „pulču“. Byla ještě malinká, řekla to jen takhle a víc se nedozvěděli. Vzhledem k tomu, že bylo léto a venku běhala nahá, neřešili to s obžalovaným, mohlo jít o nedopatření. Poté ho z opatrnosti sledovali a dceru s ním nenechávali samotnou. Neví, jak ji mohl později vyfotit, museli odběhnout jen na moment uvařit kafe.

43. Obžalovaný s dcerou poté nezůstával sám, do domu nechodil, když u nich přespával, bylo to v domku na druhé straně. Věděla, že byl obžalovaný ze sexuálního obtěžování neteře [REDAKCE], řekl jim to na návštěvě, kdy přijel s přítelkyní. S dcerou byla u psychologa, kde se zjistilo, že si na událost již nepamatuje.
44. Na fotografii z č. l. 292 svědkyně poznala dceru vyfocenou před jejich kolnou.
45. Svědek [REDAKCE] v hlavním líčení uvedl, že obžalovaného [REDAKCE] zná asi 10 let, byli přátelé, jezdili spolu na motorkách. Obžalovaný je navštěvoval, někdy u nich přespával v druhé budově, zůstal třeba na dva dny. Během jedné z návštěv si jeho dcera, tehdy ve věku 2 – 3 roky, stěžovala, že jí strejda sahá na přirození, sdělila to sama matce, když se jí za týden zeptali znovu, potvrdila to. Nepřikládali tomu velkou váhu, dcera se koupala na zahradě v bazénku a proto si mysleli, že na ní obžalovaný sáhl možná nechtěně, když ji nosil. Přesto se s manželkou domluvili, že dceru nebudou nechávat samotnou. S obžalovaným to neřešili, nechtěli nikomu ublížit a domnívali se, že to mohlo být neúmyslné. Obžalovaný se k dceři choval mile, byl hodný strejda, hlídal ji.
46. K předložené fotografii z č. l. 292 uvedl, že je na ní jeho dcera ve věku asi 5 let, fotografie je pořízena na konci jejich dvora ve stodole.
47. Nedokáže si vysvětlit, kdy mohl být obžalovaný s dcerou sám, možná jen odběhli uvařit kávu. Když se dozvěděli, že probíhá toto soudní řízení, navštívili s dcerou psychiatra, kde s figurkami zkoušeli, zda si na událost pamatuje (nepamatuje). To, že byl obžalovaný vyšetřován pro obdobný skutek ví, řekl jim to, když u nich byl na návštěvě s přítelkyní. Vysvětlil, že ho obvinila švagrová, že osahával její dítě, že byl poté na vyšetření a že se prokázalo, že je všechno v pořádku. Údajně ho obvinila ze msty. Jeho vztah s přítelkyní vypadal normálně.
48. Znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie **MUDr. Petra Sejbalová** v závěrech svého znaleckého posudku a jeho doplnku uvedla, že u posuzovaného [REDAKCE] nebyla zjištěna psychóza, jeho intelekt a paměť jsou bez patologií. Trpí poruchou sexuální preference typu heterosexuální pedofilie. Pokud se posuzovaný jedná kladného mu za vinu dopustil, jeho rozpoznávací schopnosti byly plně zachovány, jeho ovládací schopnosti byly sníženy podstatně v důsledku poruchy sexuální preference. O úplné vymizení ovládacích schopností nešlo. Posuzovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení. Na PPG vyšetření byla zachycena pedofilně sadistická reaktivita. Pobyť obžalovaného na svobodě je nebezpečný pro riziko recidivy analogického jednání. Znalkyně navrhuje uložení nejkomplexnější a nejintenzivnější formy ochranného sexuologického léčení, tedy formy ústavní. Pouhé ambulantní léčení je zcela nedostatečné. Posuzovaný nemá vůbec náhled na patologii své sexuality ani svého jednání a má silné obranné mechanismy (potlačování, neschopnost sebereflexe a extrapunitizace). Bude potřeba velmi intenzivní a dlouhodobé (několik let trvající) psychoterapie na specializovaném pracovišti.
49. U hlavního líčení popsala, že obžalovaný absolvoval nejprve přístrojové PPG vyšetření, v místnosti byl zcela sám, poté následovalo klinické vyšetření, kde byla přítomna eskorta a PhDr. Langová Šindelářová. Klinické vyšetření sestávalo z klasické baterie psychiatrické, sexuologické, odebrání komplexní anamnézy včetně specializace na vývoj sexuálního života. Jde o standardně užívané metody. Na přístrojovém PPG vyšetření byla u obžalovaného zachycena nejvýraznější reaktivita na podnět svázané dívky předškolního věku, která visí hlavou dolů s roubíkem v ústech a má v pochvě zasunutý předmět, tento podnět byl vyhodnocen jako sadisticko pedofilní. V rámci vyšetření bylo obžalovanému aplikováno 35 obrazových podnětů. Nasazení sondy obžalovanému zkontrolovala laborantka, následně byl sledován kamerou, pokud by se na podněty nedíval, bylo by to ze záznamu zřejmé a nebyly by jasné reakce na obrazové podněty. Závěry posudku nevyplývají pouze z PPG vyšetření, ale také z rozboru zachycené pornografie, kdy sexuoložka vycházela z obsahu spisu a zkoumala i část obrazových souborů. Dále vycházela z rozboru pornografie, ze kterého vyplývá, že obžalovaný několik let cíleně třídil, pojmenovával a zálohoval soubory s dětskou pornografií, která

byla zaměřena heterosexuálně na holčičky prepubertálního věku. Dále se zabývala tím, že fotografoval nebo natáčel dívky ve svém okolí a následně sám sebe fotil nebo natáčel při reálných sexuálních aktivitách s několika dětmi.

50. K navrhované formě léčení ústavní formou vysvětlila, že v případě ambulantní formy léčení potřebuje mít sexuolog pravdivé informace o zdravotním a sexuálním stavu léčené osoby. Vzhledem k silným obranným mechanismům, které jsou přítomny u obžalovaného, nemůže lékař pracovat na tzv. náhledu. Na prolomení těchto obranných mechanismů je nutná skupinová psychoterapie a tu ambulantní forma léčby nezahrnuje. Nejdůležitější součástí ústavní léčby je velmi intenzivní, několik měsíců, event. let trvající skupinová psychoterapie, kdy skupinové sdílení patologie sexuality má ten největší terapeutický význam. Tam se propracovává náhled a rozebírají možnosti preventivních opatření, které léčená osoba musí dodržovat. Psychoterapie je v léčbě parafilií nejdůležitějším faktorem, samotná medikamentózní léčba nesníží riziko recidivy. Obecně parafilie nejdou vyléčit, v případě pedofilie je další rizikový věk, kdy dochází k recidivám kolem 70 a 75 roku věku, jde o dlouhodobé erotické zaměření, celou dobu by klient měl být v péči sexuologa. Bez úspěšné léčby je riziko recidivy 70 – 80%.
51. Znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie **PhDr. Marcela Langová Šindelářová** v závěrech svého znaleckého posudku uvedla, že osobnost posuzovaného [REDAKCE] je nepatologicky strukturovaná, vykazuje narcistické rysy protichůdné osobnostní tendence. Nebyly zjištěny poruchy sociální adaptace (mimo oblast sexuality) či výraznější osobnostní nezralost. Dokáže v kritické době vnímat fakta s ohledem na průběh okolností, může si průběh událostí zapamatovat a správně jej reprodukovat. V případě, že se dopustil trestné činnosti, jeho motivace pramenila z jeho patologicky formované sexuality. Posuzovaný disponuje zesíleným nábojem agrese. Má sklon ke konfabulatornímu doplňování reprodukce. Nebyla prokázána tendence stavět se do příznivějšího světla. Nezvládá dobře stresové situace. Z obranných mechanismů dominuje popření (situace pro něj přestane existovat). Bez úspěšné sexuologické ochranné léčby je u něj riziko recidivy velmi vysoké. Je vhodná léčba ústavní vzhledem k dominujícímu obrannému mechanismu (popření). Psychologické vyšetření zachytilo příznaky konfliktu v oblasti sexuality, pravděpodobně spojené se strachem a úzkostí, se strachem z nepřátelství ze strany ženy. U hlavního líčení popsala, že vyšetření obžalovaného proběhlo obvyklou formou, byla užita standardizovaná testová baterie a cílená explorace. Vysvětlila fungování korektivních mechanismů u obžalovaného, kdy on pro něj nepřijatelné věci vnitřně popírá, vytěsňuje je hluboko do podvědomí, takže o nich neví. Aby mohl úspěšně dospět k sebekorekci, musí vědět, že nějaký problém má.
52. Vysvětlila rozpor mezi svým posudkem a dřívějším posudkem Mgr. Šnorka, který dospěl k závěru, že u obžalovaného není dána zvýšená agresivita tak, že u agresivních jedinců, kteří jsou zvyklí svou agresi ihned odreagovat a mají tuto možnost (ať už ve formě verbální nebo fyzické agrese) před vyšetřením, napětí uvolní a to se neprojeví v testech. V osobnosti obžalovaného jsou četné rozpory, na jedné straně agresivně podmíněná touha po dominanci, na straně druhé snaha získat uznání od ostatních, která ho dostává do submisivní pozice. Agresivita se může projevit pozitivně v sebezprosazování, překonávání překážek nebo negativně včetně fyzické agrese. Tyto formy se mohou střídat. Zesílená agrese se může projevit i proti vlastní osobě, např. v podobě sebevražedného pokusu. V posudku zmíněný konflikt v oblasti sexuality může souviset s tím, že nebyl úspěšný v navazování partnerských vztahů, tyto se mu rozpadaly, necítil se přijímán ženami. Mohl si uvědomovat své odlišné sexuální zaměření neslučitelné s morálními normami.
53. S ohledem na následně zjištěné skutečnosti popsané v bodě ad 2. obžaloby (sexuální interakce s nezletilou poškozenou [REDAKCE]) vypracovala PhDr. Marcela Langová-Šindelářová dne 3. 8. 2022 doplnění shora uvedeného znaleckého posudku, kdy konstatovala, že nově zjištěné a znalkyním poskytnuté informace, i když k nim posuzovaný odmítl vypovídat, ničeho nemění na závěrech původního znaleckého posudku, resp. naopak tyto závěry dotvrzují a znalkyně na ně v plném rozsahu odkazuje.

54. Znalce v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie **Mgr. Miluše Pixová** v závěrech svého znaleckého posudku uvedla, že dne 3. 1. 2022 provedla psychologické vyšetření poškozené [REDAKCE]. V přímé návaznosti na sexuální zneužívání byla u poškozené zjištěna posttraumatická stresová porucha, která se projevuje poruchami spánku, nočními můrami, dysforií, disociativními prožitky, pseudohalucinačními prožitky, flashbaky, vtíravými vzpomínkami a myšlenkami, zvýšenou ostražitostí celkově, a zvláště vůči osobám mužského pohlaví. Vyhýbá se aktivitám, kdy by měla být v bližším kontaktu s muži. V důsledku dlouhodobého sexuálního zneužívání je u poškozené ohrožen budoucí vývoj osobnosti, u kterého je naznačeno směřování k disharmonickému vývoji s rysy emočně nestabilními – hraničními. Je narušena sexuální identifikace poškozené, nepřijímá se jako žena. Jsou patrné známky svědčící pro možné narušení schopnosti zdárného navazování partnerských vztahů. V budoucnu nelze vyloučit přítomnost poruch v oblasti emoční a sociální (včetně studijního prospěchu a pracovního uplatnění). V době, kdy docházelo k sexuálnímu zneužívání, zažívala poškozená propady nálady, dysforie, flashbaky, se kterými se snažila vyrovnat vytěšňováním nepříjemné reality, objevovaly se i suicidální ideace bez tendencí k realizaci. Poškozená se vyhýbala ukládání k spánku v určené době, raději bděla, neboť se chránila před možným sexuálním zneužíváním. Snažila se vyhýbat situacím odpočinku a nečinnosti, a to jakoukoliv aktivitou, ponejvíce tancem a poslechem hudby. Poškozená je schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Nebyly zjištěny rysy, které by obecně snižovaly její věrohodnost. Místy byl zachycen sklon k impresionističtějšímu prožívání skutečnosti, ale jeho míra nepřesahovala hranice širší normy. Nebyly zjištěny sklony ke zkreslování výpovědi, lhaní či zkreslování skutečnosti. Ve výpovědi poškozené převažují znaky svědčící spíše pro pravdivost obsahu výpovědi. Nebyly zjištěny motivy mstivosti vůči obviněnému [REDAKCE]. Vůči obžalovanému má poškozená negativní vztah, sděluje prožitky strachu z osoby obžalovaného. Poškozená zaujímá nedůvěřivý a opoziční postoj vůči okolí a autoritám, kterým vyčítá, že jí nebyly schopny zajistit bezpečné prostředí. Má sklon identifikovat se s nereálnými osobami. Je patrná mírná distance vůči osobě matky, kterou ale vnímá jako jedinou blízkou osobu. Zaujímá negativní postoj vůči tetám a babičce, se sestrou neudává vztah ani negativní ani pozitivní. Poškozené se doporučuje psychoterapeutická a psychiatrická péče i rodinná terapie.
55. U hlavního líčení znalce v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie **Mgr. Miluše Pixová** v závěrech svého znaleckého posudku uvedla, že dne 3. 1. 2022 provedla psychologické vyšetření poškozené [REDAKCE]. V přímé návaznosti na sexuální zneužívání byla u poškozené zjištěna posttraumatická stresová porucha, která se projevuje poruchami spánku, nočními můrami, dysforií, disociativními prožitky, pseudohalucinačními prožitky, flashbaky, vtíravými vzpomínkami a myšlenkami, zvýšenou ostražitostí celkově, a zvláště vůči osobám mužského pohlaví. Vyhýbá se aktivitám, kdy by měla být v bližším kontaktu s muži. V důsledku dlouhodobého sexuálního zneužívání je u poškozené ohrožen budoucí vývoj osobnosti, u kterého je naznačeno směřování k disharmonickému vývoji s rysy emočně nestabilními – hraničními. Je narušena sexuální identifikace poškozené, nepřijímá se jako žena. Jsou patrné známky svědčící pro možné narušení schopnosti zdárného navazování partnerských vztahů. V budoucnu nelze vyloučit přítomnost poruch v oblasti emoční a sociální (včetně studijního prospěchu a pracovního uplatnění). V době, kdy docházelo k sexuálnímu zneužívání, zažívala poškozená propady nálady, dysforie, flashbaky, se kterými se snažila vyrovnat vytěšňováním nepříjemné reality, objevovaly se i suicidální ideace bez tendencí k realizaci. Poškozená se vyhýbala ukládání k spánku v určené době, raději bděla, neboť se chránila před možným sexuálním zneužíváním. Snažila se vyhýbat situacím odpočinku a nečinnosti, a to jakoukoliv aktivitou, ponejvíce tancem a poslechem hudby. Poškozená je schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Nebyly zjištěny rysy, které by obecně snižovaly její věrohodnost. Místy byl zachycen sklon k impresionističtějšímu prožívání skutečnosti, ale jeho míra nepřesahovala hranice širší normy. Nebyly zjištěny sklony ke zkreslování výpovědi, lhaní či zkreslování skutečnosti. Ve výpovědi poškozené převažují znaky svědčící spíše pro pravdivost obsahu výpovědi. Nebyly zjištěny motivy mstivosti vůči obviněnému [REDAKCE]. Vůči obžalovanému má poškozená negativní vztah, sděluje prožitky strachu z osoby obžalovaného. Poškozená zaujímá nedůvěřivý a opoziční postoj vůči okolí a autoritám, kterým vyčítá, že jí nebyly schopny zajistit bezpečné prostředí. Má sklon identifikovat se s nereálnými osobami. Je patrná mírná distance vůči osobě matky, kterou ale vnímá jako jedinou blízkou osobu. Zaujímá negativní postoj vůči tetám a babičce, se sestrou neudává vztah ani negativní ani pozitivní. Poškozené se doporučuje psychoterapeutická a psychiatrická péče i rodinná terapie.

oblečená, nosí rukavice, ráda by nosila i masku, je pro ni nepříjemné, když se na ni lidé dívají. Vymyká se i z běžného standardu obětí sexuálního zneužívání, poškození jejího vývoje je markantní. Znalkyně předpokládá, že vývoj její osobnosti bude v budoucnu výrazně narušený vzhledem k vývoji emočně nestabilní poruchy osobnosti i narušení osobnosti jako takové.

56. Znalec v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie **prof. PhDr. ThDr. MUDr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, PhD., Dr.h.c.** v závěrech svého znaleckého posudku uvedl, že v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného vznikla u poškozené [REDAKCE] duševní porucha, a to posttraumatický stresový syndrom. Tento se projevuje stále se vracejícími, až živými, vzpomínkami na traumatickou událost, má noční můry o události, která poruchu způsobila, cítí se psychicky i fyzicky nepříjemně, pokud si událost připomene, mívá záchvaty hněvu, popudlivost, problémy se spánkem. Předpokládanou dobu léčeni a možnost úplného vyléčení nelze přesně určit. Záleží na tom, zda poškozená bude docházet na psychoterapii nebo psychiatrickou intervenci, zda potká jedince, kteří jí pomohou potíže nést. Ze soudně psychiatrického hlediska se jedná o poškození těžkého charakteru a ústup potíží může trvat roky a může mít zásadní vliv na její další sexuální život. Znalec doporučil, aby během soudního jednání nebyla poškozená v přímém kontaktu s obžalovaným. K průběhu vyšetření v posudku uvádí, že posuzovaná nechtěla na vyšetření přijít, protože znalec je muž, rozbrečela se. Uvedla, že se nechce účastnit soudního jednání, vadí jí vulgarismy týkající se pohlaví, má problémy v obchodě (je učenkou oboru prodavačka), pokud ji osloví zákazník – muž, na předložené testy reagovala negativně, poté vyplnila jen tu část, kde nebylo sdělení o muži, otci či jiné postavě mužského pohlaví, uváděla, že se cítí špatně v přítomnosti mužů, má strach s nimi komunikovat, nechce s nikým chodit. V hlavním líčení doplnil, že posttraumatický stresový syndrom u poškozené [REDAKCE] je hlubokého charakteru, vznikl souběhem několika faktorů. Jednak se nejednalo o jednorázovou záležitost, ale o dlouho trvající jednání, roli hrálo i to, že jí bylo vyhrožováno zabitím psa, což byl pro poškozenou také stres. Další stresovou záležitostí vnímala ze strany OSPOD, kdy se bála, že může být předána do péče babičky, pokud by něco řekla. Tato duševní porucha bude mít následky i v oblasti její profese, kdy má problém setkávat se s muži. Léčení je záležitost dlouhodobá, kterou poškozená chce řešit pouze psychoterapií, odmítá chemickou léčbu. Její stav bude záviset na tom, jak se bude vyvíjet její životní situace, s kým se seznámí, do jaké společnosti se dostane. Znalec popsal použité metody, kdy s poškozenou vedl přímý rozhovor, vyplnila testy, získal anamnestické údaje od matky, vycházel z podkladů od policie. Během vyšetření poškozená uváděla detaily, neměl pochybnosti o pravdivosti uváděných informací. Vyjádření k lživosti je v kompetenci psychologů, nepřísluší znalci psychiatrov. Součástí vyšetření jsou i zrakové vjemy, kdy psychiatr sleduje i neverbální projevy vyšetřovaného, u [REDAKCE] nepozoroval změny jednání, vystupování, chování. Na rozvoj posttraumatické stresové poruchy nemělo vliv to, že matka střídala partnery a často se stěhovali. Podněty z její minulosti mohly mít jen terciální vliv na vznik poruchy. K fotografiím předloženým obhajobou a k videozáznamům, na kterých [REDAKCE] tančí na diskotéce, příp. v baru, znalec uvedl, že tanec na videu nesevčí o tom, že by [REDAKCE] měla strach z mužů, ale je otázkou, jak událost prožívala, zda libě nebo situaci strpěla. Navrhl vyloučit přítomnost alkoholu nebo drog, které snižují úzkost a napětí, snižují ovládací schopnosti. Dále by bylo potřeba upřesnit, kteří muži jí vadí a kteří ne, protože ona se pohybuje mezi muži v běžném životě, což neznamená, že je s nimi o samotě. Pravděpodobně reaguje jinak na muže, které nezná a jinak na spolužáky ve škole nebo na kamarády, nelze ani určit, zda někdo z přítomných mužů je gay, o kterých [REDAKCE] hovoří, že mezi nimi má kamarády. Uvedl, že projevy posttraumatické stresové poruchy se projevují s odstupem od poslední prožité události, nebo od posledního kontaktu s někým, kdo událost řeší, může to trvat i měsíce. Závěry znaleckého posudku jsou správné, pokud je pravdivá výpověď poškozené. K věrohodnosti poškozené se vyjadřuje psycholog, psychiatr se vyjadřuje k charakteru újmy pouze z medicínského hlediska.

57. Ve smyslu § 211 odst. 5 tr. řádu byly přečteny znalecké posudky z oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů, znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma,

znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví antropologie, znalecké posudky z oboru kriminalistika, odvětví trasologie. Ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu byly přečteny související úřední záznamy.

58. Ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu byly dále přečteny: zpráva Městského úřadu Suchdol nad Lužnicí, opis evidence přestupků, zpráva Vězeňské služby České republiky, aktualizovaný opis z evidence Rejstříku trestů, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání, rozsudky Okresního soudu v Jindřichově Hradci č. j. 6C 261/2021-22 a č. j. 18C 71/2021-92, zpráva Magistrátu České Budějovice, OSPOD z 14. 4. 2023, týkající se nezl. [REDAKCE], lékařské zprávy psychiatrické ambulance Nemocnice České Budějovice z 18. 10. 2022 a 27. 3. 2023, usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích [REDAKCE].
59. Ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu soud předložil stranám k nahlédnutí protokol o provedení domovní prohlídky včetně fotodokumentace, protokol o vydání věci, úřední záznamy, fotodokumentaci, protokol o vydání věci, protokol o ohledání věci, protokol o zajištění fotografií pih na stehně, obličej, horních a dolních končetin a jejich anomálií včetně fotodokumentace, upomínky zaměstnavatele, fotografie poškozené, úřední záznam k ručně psanému textu, email [REDAKCE], znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví balistika, zpráva Odboru školství a sociálních věcí Městského úřadu Třeboň, zpráva Magistrátu České Budějovice, zprávu Odboru školství a sociálních věcí Městského úřadu Třeboň, pracovní hodnocení, obsah úřední obálky žluté barvy označené jako I. (dětské pyžamo), obsah úřední obálky žluté barvy označené jako II. (1 ks roztrhaného časopisu EXTÁZE).
60. Ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu byly stranám předloženy fotografie [REDAKCE] a přehrány videozáznamy z diskotéky předložené obhajobou.
61. Dále byl proveden důkaz spisem Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. [REDAKCE], z nějž byly ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu přečteny výpověď [REDAKCE] z přípravného řízení a znalecký posudek z odvětví psychiatrie a sexuologie vypracovaný doc. MUDr. Jaroslavem Zvěřinou.
62. Soudem byly přehrány videozáznamy a fotografie uložené na CD z č. l. 480 a z č. l. 1171.
63. K zajištěnému externímu disku zn. SAMSUNG model HX-M500TCB/G, v. č. [REDAKCE] s ručně psaným nápisem „P“ bylo dne 28. 3. 2022 zpracováno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů, které je založeno na č. l. 1189-1195 trestního spisu. Z vyjádření se zjišťuje, že předmětem zkoumání byl audiovizuální záznam označený VID-20180521-W A0051.mp4 stažený z bitové kopie shora uvedeného externího disku uložené na pevný disk. Z tohoto souboru byly vyexportovány fotografie, které jsou přílohou odborného vyjádření a jsou označené jako ALBUM 1.
64. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 21. 3. 2022 a založeného na č. l. 1203-1208 trestního spisu se zjišťuje, že předmětem zkoumání byl audiovizuální záznam označen UNP0010 stažený z bitové kopie shora uvedeného externího disku zn. SAMSUNG uložené na pevný disk. Z tohoto souboru byly vyexportovány fotografie, které jsou přílohou odborného vyjádření a jsou označené jako ALBUM 2.
65. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 31. 3. 2022 založeného na č. l. 1216-1222 trestního spisu se zjišťuje, že z audiovizuálního záznamu označeného UNP0001 byly vyexportovány fotografie ve formátu PNG. Vytisknuté fotografie jsou přílohou odborného vyjádření a jsou označené jako ALBUM 3.
66. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 24. 3. 2022 založeného na č. l. 1230-1238 trestního spisu vyplývá, že ke zkoumání byly předloženy dva audiovizuální soubory [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z těchto souborů byly vyexportovány fotografie, které jsou přílohou odborného vyjádření a jsou označené jako ALBUM 4.

67. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 31. 3. 2022 a založeného na č. l. 1246-1251 trestního spisu vyplývá, že z audiovizuálního souboru označeného [REDAKCE], který byl předložen ke zkoumání, byly vyexportovány fotografie, které byly rovněž vytištěny a jsou přílohou odborného vyjádření jako ALBUM 5.
68. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 1. 4. 2022 a založeného na č. l. 1259-1268 trestního spisu vyplývá, že z audiovizuálního souboru označeného [REDAKCE], který byl předložen ke zkoumání, byly vyexportovány fotografie, které byly rovněž vytištěny a jsou přílohou odborného vyjádření jako ALBUM 6.
69. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 1. 4. 2022 a založeného na č. l. 1276-1284 trestního spisu vyplývá, že z audiovizuálního souboru označeného [REDAKCE], který byl předložen ke zkoumání, byly vyexportovány fotografie, které byly rovněž vytištěny a jsou přílohou odborného vyjádření jako ALBUM 7.
70. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 1. 4. 2022 a založeného na č. l. 1292-1297 trestního spisu vyplývá, že z audiovizuálního souboru označeného [REDAKCE], který byl předložen ke zkoumání, byly vyexportovány fotografie, které byly rovněž vytištěny a jsou přílohou odborného vyjádření jako ALBUM 8.
71. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 1. 4. 2022 a založeného na č. l. 1305-1311 trestního spisu vyplývá, že z audiovizuálního souboru označeného [REDAKCE], který byl předložen ke zkoumání, byly vyexportovány fotografie, které byly rovněž vytištěny a jsou přílohou odborného vyjádření jako ALBUM 9.
72. Samotný audiovizuální soubor označený [REDAKCE] je zálohován na nosiči označeném jako DVD 1, který je založen na č. l. 1171 trestního spisu ve složce UZ-video320GB-part2-[REDAKCE], přičemž tvoří součást úředního záznamu o vyhodnocení obsahu pevného disku Seagate, model ST3320620AS, výrobní číslo [REDAKCE].
73. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů zpracovaného dne 1. 4. 2022 a založeného na č. l. 1319-1324 trestního spisu vyplývá, že z audiovizuálního souboru označeného [REDAKCE], který byl předložen ke zkoumání, bylo vyexportováno 7 ks fotografií. Vytištěné fotografie jsou přílohou odborného vyjádření a jsou označeny jako ALBUM 10.
74. Po provedeném dokazování, kdy krajský soud v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil důkazy jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností, dospěl k následujícím skutkovým a právním zjištěním.
75. Skutkový stav byl v dané věci prokázán bez jakýchkoliv pochybností. Provedeným dokazováním získal soud ucelený důkazní řetězec, na jehož základě bylo možné uznat obžalovaného vinným jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku.
76. V bodě 1) je zásadní podkladem pro takovýto výrok výpověď poškozené [REDAKCE]. Tu soud považuje za zcela věrohodnou, když je podrobná, logická a přesvědčivá.
77. Soud ve shodě se znalkyní u poškozené neshledává tendence ke mstivosti. Jak je z jejího vystupování i výpovědi blízkých patrné, jedná se o dívku, která nemá tendence exhibovat mezi vrstevníky či v rámci rodiny. Výpověď je autentická, rozhodně nepůsobí jako nacvičená či vnucená. Poškozená byla ve svých tvrzeních konzistentní, nesnažila se účelově maximalizovat následky jednání, kterého se vůči ní obžalovaný dopustil. Byť je zřejmé, že jí výslech byl velmi nepříjemný, dokázala poměrně přesně popsat, čeho se na ní obžalovaný dopouštěl, včetně okolností, za nichž k takovému jednání docházelo. Tyto skutečnosti nasvědčují tomu, že poškozená referuje o událostech, které fakticky prožila. Poškozená byla schopna také vymezit časové období, v němž se vůči ní obžalovaný dopouštěl sexuálních ataků. Je zřejmé, že zcela přesnou chronologickou

specifikaci není schopna poskytnout, což však rozhodně nesnižuje její věrohodnost. Jak potvrdila i znalkyně, je velmi nepravděpodobné, že by u dítěte mezi desátým a patnáctým rokem došlo k uchování přesné paměťové stopy, v níž by byl zanesen počet jednotlivých případů a jejich vzájemných časových odstupů. To obzvláště když vypovídá s velkým časovým odstupem o skutečnostech, které se udály před několika lety. Pokud se jedná o popis konkrétních sexuálních praktik, tento byl ze strany poškozené spíše obecný. Poškozená ke konkrétním dotazům potvrdila, že obžalovaný vůči ní užil ve výrokové části zmíněné formy sexuálních útoků, sama do bližších podrobností nezacházela. Tato skutečnost věrohodnost její výpovědi nijak nezpochybnuje. Je zřejmé, že poškozená je dívka spíše stydlivá, která se s jednáním obžalovaného těžko vyrovnává a činí jí potíže o útocích vůči jejím nejintimnějším sférám referovat.

78. Pro věrohodnost výpovědi poškozené svědků, kromě celkové přesvědčivosti a konzistentnosti její výpovědi, také znalecký posudek znalce z oboru psychologie vypracovaný Mgr. Pixovou. Jmenovaná znalkyně dospěla k závěru, že [REDAKCE] netrpí poruchami myšlení, vnímání, či paměti a ani duševní poruchou, která by měla z forenzního hlediska vliv na její schopnost vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, a to jak obecně, tak i vzhledem k vyšetřovacím událostem. Nebyly zjištěny skutečnosti, které by bránily správné reprodukci okolností trestného činu i po časovém odstupu. Nebyly zjištěny rysy, které by obecně snižovaly její věrohodnost. U poškozené nebyly zjištěny sklony ke zkreslování výpovědi, lhaní či vymyšlení si anebo záměrnému účelnému blokování nebo zkreslování skutečnosti. V konkrétní výpovědi poškozené [REDAKCE] převažují znaky svědčící spíše pro pravdivost základního obsahu výpovědi. Nebyly zjištěny motivy mstivosti vůči obžalovanému [REDAKCE]. Relevanci její výpovědi potvrzují i závěry znaleckého posudku Prof. PhDr. ThDr. MUDr. Jaroslava Maximilána Kašparů, PhD. Dr.h.c., který shledal, že v příčinné souvislosti s jednáním obviněného [REDAKCE] vznikla u poškozené duševní porucha, a to posttraumatický stresový syndrom.
79. V rámci hodnotících úvah se musel soud pečlivě zabývat dvěma skutečnostmi. V prvé řadě tím, že poškozená protiprávní jednání oznámila až po několika letech od okamžiku, kdy obžalovaný započal se sexuálními útoky vůči ní. Dále rovněž tím, že v řízení vedeném ve věci, v níž byl obžalovaný obžalován ze znásilnění [REDAKCE] ([REDAKCE]) výslovně uvedla, že obžalovaný se vůči ní žádného protiprávního jednání nedopouštěl. V této souvislosti dospěl k následujícím závěrům: To, že protiprávní jednání, kterého se vůči ní obžalovaný dopouštěl, poškozená po delší dobu neoznámila, je pochopitelné. Obžalovaný s útoky vůči poškozené začal zhruba v době, kdy jí bylo deset let. Dítě v tomto věku je na osoby, které jej vychovávají úzce vázané. Má z nich respekt, podvoluje se jejich vůli, respektuje jejich pokyny. Poškozená vypověděla, že ji obžalovaný instruoval, aby informace o jeho jednání vůči ní nikomu nesdělovala. To ona respektovala a informace o protiprávním jednání matce ani třetím osobám po dlouhou dobu skutečně neposkytla. Na tom, že poškozená jednání obžalovaného neoznámila, nese určitý díl viny i nedůslednost [REDAKCE], která dostatečně nereagovala na alarmující zjištění vztahující se k obžalovanému a velmi zvláštní chování poškozené, která ji měla varovat. Sama uvedla, že nahlédla do mobilního telefonu obžalovaného a zjistila, že zde vyhledává fotky dětí, a to za situace, kdy byl před tím souzen pro znásilnění nezletilé [REDAKCE], o čemž ona věděla, neboť se jednalo o její neteř. Spontánním spouštěčem výpovědi poškozené se tak stal až moment, kdy [REDAKCE] našla oplzlý vzkaz na pornografické fotografii a po dceři žádala vysvětlení. Vzhledem k obsahu tohoto vzkazu nebylo dále možné zatajovat, co se stalo. V tu chvíli poškozená matce sdělila, jakého jednání se na ní obžalovaný dlouhodobě dopouštěl. To, že poškozená protiprávní jednání neoznámila, když byla vyslýchána v jiné věci, zase souvisí s tím, že se obžalovaného obávala, ale i tím, že s ní obžalovaný manipuloval prostřednictvím výhrůžek směřovaných na psy, o kterých velmi dobře věděl, že mají potenciál poškozenou zasáhnout ve velmi citlivé oblasti. Jistou relevanci lze přiznat i závěru Mgr. Pixové, že svou roli zřejmě hrálo i to, že se poškozená snažila o to, aby nezničila vztah obžalovaného s její matkou, neboť věděla, že na něm matce záleží.

80. Ve věci nebyla nalezena žádná indicie směřující k tomu, že by poškozená se svou matkou v rámci jakéhosi komplotu přistoupily k takto závažnému křivému obvinění, jak se soudu snažil tvrdit obžalovaný. V této souvislosti je především třeba připomenout závěr znalkyně, že u poškozené nejsou patrné tendence ke mstivosti. Mstivý motiv pak soud neshledal ani u [REDACTED]. Z provedeného dokazování vyplývá, že vzájemné soužití obžalovaného a svědkyně sice nebylo zdaleka ideální, ovšem nijak nevybočovalo z množiny partnerských vztahů, které končí rozpadem. Nelze přehlédnout, že vztah nebyl narušen pomstychtivostí a zhrzeností [REDACTED], nýbrž primárně tím, jak postupně vyplouvaly na povrch skutečnosti, které byly z pohledu partnerky obžalovaného zcela neakceptovatelné. Jednalo se především o trestní stíhání obžalovaného pro trestnou činnost sexuálního charakteru vůči jinému dítěti, navazující zjištění, že má obžalovaný v telefonu fotky malých dětí (oblečených i nahých), a v poslední fázi samozřejmě sdělení šokujících informací ze strany [REDACTED].
81. Argumentace obžalovaného, že se ho [REDACTED] chtěla zbavit křivým obviněním ze zjištěných důvodů, je naprosto nelogická. Jmenovaná je těžce nemocná, tudíž nemůže pracovat a pobírá invalidní důchod. Svědkyni muselo být jasné, že oznámení takto závažných skutečností rezultuje v ukončení jejího vztahu s obžalovaným. Oznámením předmětné trestné činnosti de facto přišla o plat obžalovaného, s nímž s jeho svolením disponovala. Již v době, kdy podávala trestní oznámení, bylo zřejmé, že pokud bude obžalovaný ve vazbě, či ve výkonu trestu, nebude moci být splácena hypotéka na dům, v němž žila a o předmětnou nemovitost tak dříve či později přijdou. Tento předpoklad se naplnil a ona je nyní nucena se vystěhovat z nemovitosti, která je předmětem dražby. Je jasné, že hledání nového bydlení nebude s minimem finančních prostředků a několika psy, kterých se její dcera nechce vzdát, nikterak jednoduché. Lze tedy shrnout, že si svědkyně oznámením protiprávního jednání obžalovaného rozhodně nepolepšila, naopak sama sebe dostala do zásadních existenčních problémů. Kdyby se chtěla chovat vypočítavě, naopak by nic nenahlásila a nadále si žila poměrně komfortním způsobem života.
82. Nad rámec výše uvedeného je třeba konstatovat, že kromě výpovědi poškozené a její matky byla v řízení zajištěna celá řada jiných důkazů, které jsou zcela nezpochybnitelné a jednoznačně dokazují vinu obžalovaného. V jejich světle je argumentace obžalovaného o komplotu [REDACTED] a její dcery [REDACTED] zcela absurdní. Obžalovaný, veden zvrhlou touhou pořizovat si záznamy svého protiprávního jednání vůči dětem opatřil totiž orgánům činným v trestním řízení obsáhlý důkazní materiál. Stejně tak může nyní úspěšně rozvíjet konspirační teorie o spiknutí proti němu. V průběhu dokazování byly provedeny další důkazy, které svědčí o vině obžalovaného. Je zejména nutné poukázat na následující zjištění:
83. [REDACTED] vydala dne 2. 11. 2021 policejnímu orgánu lístek s ručně psaným nápisem – [REDACTED] a část časopisu s vyobrazením análního styku, na němž byl napsán [REDACTED] text [REDACTED]. [REDACTED] „ [REDACTED]“⁶⁴. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, založeného na č. l. 453-463 vyplývá, že materiál označený pro potřebu zkoumání číslem 02/169721(foto s nápisem [REDACTED]) [REDACTED] vyhotovil [REDACTED] s největší pravděpodobností obžalovaný. U tohoto materiálu byly zjištěny převážně podobnosti a shody, jejichž množství, vzájemná kombinace a identifikační hodnota umožňuje stanovit kladný výsledek zkoumání v rovině vysoké pravděpodobnosti. Současně nebyly zjištěny žádné rozdíly nasvědčující na rukopis jiného pisatele.
84. Dalším okruhem důkazů svědčících o vině obžalovaného jsou obrazové a videosoubory uložené na externím disku zn. Samsung HX-M500TCB/G dne 13. 12. 2021, který vydala [REDACTED]. Konkrétně jde o 3 videosoubory, na nichž je skrytě nahrána

toaleta. Na prvním záznamu je prokazatelně zachycen obžalovaný, který instaluje skrytou kameru. Ta následně nahrála nahou [REDACTED], jak na toaletě vykonává potřebu, což je zachyceno v dalším souboru (viz str. 478). Dále zde bylo kromě několika tisíc souborů s dětskou pornografií nalezeno dalších 8 video souborů, které byly pořízeny pravděpodobně mobilním telefonem a je na nich zachycena převážně manipulace s vagínou nezletilé dívky. Dle soudu je nepochybné, že je na nahrávkách zachycena právě poškozená [REDACTED]. Tu lze jednoznačně identifikovat specifickým markantem v podobě pihy na podbřišku, v některých případech je vidět i tělo a zejména obličej. Přesvědčení soudu, že se jedná právě o [REDACTED] potvrdila po přehrání předmětných záznamů u hlavního líčení i matka poškozené.

85. Soud uzavírá, že osobou, která dané materiály natočila byl právě obžalovaný. Na předmětný disk si soubory ukládal on, což je zřejmé z uloženého záznamu, kdy šmíroval poškozenou na toaletě a sám sebe při tom natočil. Záznam byl navíc pořízen v domě obžalovaného. Jak již bylo uvedeno, tyto důkazy korespondují s výpovědí poškozené v tom směru, že byla předmětem sexuálních útoků právě obžalovaného, jakož i s důkazem v podobě oplzlého vzkazu na fotografii análního styku, který napsal obžalovaný. Soud tak ohledně poškozené [REDACTED] nedisponuje izolovaným důkazem, nýbrž komplexním a uzavřeným řetězcem vzájemně korespondujících důkazů různého charakteru. Ty vedou soud bez jakýchkoliv pochybností k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného v tomto bodě.
86. Pokud se jedná o protiprávní jednání obžalovaného vůči **poškozené** [REDACTED] (bod 2 rozsudku), zásadním důkazem jsou audiovizuální záznamy, na nichž je zachyceno protiprávní jednání vůči jmenované poškozené. Ty byly zajištěny na externím disku zn. Samsung model HX-M500TCB/G, v. č. [REDACTED] s ručně psaným nápisem „P“, který policejním orgánům předložila [REDACTED]. Svědkyně vysvětlila, proč jej policejní orgány nezajistily při domovní prohlídce a z jakého důvodu tyto policejním orgánům předložila později. Toto vysvětlení považuje soud za věrohodné.
87. Soud musel v rámci dokazování vyřešit dvě zásadní otázky. Zda je na videozáznamech [REDACTED]. Pokud ano, zda se na ní dopouští protiprávního jednání obžalovaný. V obou případech dospěl ke kladné odpovědi, když vyšel z následujících zjištění: Dne 2. 3. 2022 vydala [REDACTED] policejnímu orgánu podle § 78 odst. 1 trestního řádu 1 ks vrchního dílu dětského pyžama s kachničkami. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví trasologie vyplývá, že lze vyslovit jednoznačný závěr, že předložený vrchní díl dětského pyžama a vrchní díl dětského pyžama na snímcích označených _UNP0010 3, _UNP0010 5, [REDACTED] 6, [REDACTED] 7 a [REDACTED] 6 (na nichž je poškozená při zneužívání zachycena) jsou totožné. Byla tedy dovršena individuální identifikace.
88. Policejní orgán provedl fotodokumentaci interiéru na adrese [REDACTED]. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví trasologie (č. l. 1362-1367) bylo zjištěno, že předmětem zkoumání bylo porovnání fotografií podlahy a rozkládacího gauče zachycené ve fotodokumentaci ze dne 2. 3. 2022 a podlahy a rozkládacího gauče zachycených ve videosouborech označených jako UNP0010 (ALBUM 2), [REDACTED] (ALBUM 6), [REDACTED] (ALBUM 7) a [REDACTED] 2 (ALBUM 8). Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že lze vyslovit jednoznačný závěr, že podlaha na snímku [REDACTED] 16 a podlaha na porovnávacím materiálu je totožná. Rozkládací gauč na snímku [REDACTED] a rozkládací gauč na porovnávacím materiálu je totožný. V obou případech byla dovršena individuální identifikace.
89. Primárně tedy činí soud závěr, že není pochyb o tom, že na záznamech je [REDACTED]. Tu poznala po přehrání záznamu u hlavního líčení jak její matka, tak i babička. Podpůrně lze provést ztotožnění i podle oděvu (dětského pyžámka). Dítě je také pachatelem oslovováno jménem [REDACTED]. Z výše uvedeného znaleckého zkoumání je také zřejmé, že dítě je zneužíváno v bydlíšti obžalovaného.

90. Pokud se jedná o osobu, která se daného protiprávního jednání dopouští, bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se jedná o obžalovaného. Ohledně tohoto závěru se soud opírá o následující důkazní prostředky a z nich vyplývající zjištění. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví trasologie (č. l. 1375-1383) se zjišťuje, že předmětem zkoumání bylo porovnání souborů ALBUM 1 až ALBUM 10 s celkem 82 fotografiemi obžalovaného, které byly pro potřeby zkoumání fotograficky pořízeny. Vzájemnou komparací souboru [REDAKCE] 19 a porovnávacího materiálu IMG_6705 byla dovršena individuální identifikace. V tomto případě lze tedy vyslovit jednoznačný závěr, že na fotografii – soubor [REDAKCE] 19 je zachyceno stehno pravé nohy obžalovaného [REDAKCE]. Dále lze vyslovit závěr, že na souboru UNP0001 7 je s vysokou pravděpodobností zachycen palec levé ruky obžalovaného. Lze také vyslovit závěr, že na souboru [REDAKCE] 22 jsou s vysokou pravděpodobností zachyceny ukazovák, prostředník a prsteník levé ruky obžalovaného.
91. V jednom případě dokonce pachatel při manipulaci s kamerou zachytil při zneužívání poškozené část svého obličeje (viz č. l. 1266). Byť se v tomto případě jedná o záznam, který komplexně nezabírá celou obličejovou část pachatele, lze s vysokou pravděpodobností říci, že se jedná o obžalovaného. Nelze si nevšimnout ani podobnosti hlasu pachatele s hlasem obžalovaného, v okamžicích, kdy na zneužívané dítě mluví.
92. Výše uvedené důkazy tvoří ve svém souhrnu jednoznačný a uzavřený řetězec. I při logické absenci výpovědi nezletilé lze vyslovit jednoznačný závěr, že osobou, která se dopouští sexuálních útoků vůči poškozené je právě obžalovaný. Důkazy spočívající ve zneužívání poškozené [REDAKCE] je nutno zasadit do kontextu jednoznačně prokázaných sexuálních útoků vůči [REDAKCE], ale i sdělení nezletilé [REDAKCE], která svým rodičům svědila s tím, že jí obžalovaný sahal na přirození, což však tito neoznámili, neboť si dle svého vyjádření nebyli jistí a nechtěli obžalovaného poškodit.
93. Přihlédnout je třeba i k dalším výše uvedeným důkazům. Ze závěrů znaleckého zkoumání i z výpovědi [REDAKCE] je činěn závěr, že k sexuálním útokům došlo v domě obžalovaného. Obžalovaný byl jediný, kdo měl v daném domě možnost takto blízkého kontaktu s oběma dívkami. Shora popsané důkazy je také nutno hodnotit v kontextu znaleckých posudků, které byly vypracovány na obžalovaného. Především se jedná o znaleckým zkoumáním zjištěnou poruchu sexuální preference – heterosexuální pedofilii.
94. Obžalovaný k tomuto bodu nevyprávěl, z jeho vyjádření k jednotlivým důkazům je však zřejmé, že i v toto případě vinu popírá, a i zde trvá na své verzi účelového obvinění ze strany [REDAKCE]. V tomto směru poukazoval zejména na její údajnou technickou zdatnost a zkušenosti s falšováním určitých dokumentů. I tato obhajoba byla zcela jednoznačně vyvrácena. Pokud by se mělo jednat o komplot vymyšlený a realizovaný [REDAKCE], musela by jmenovaná najít osobu, jejíž obličej a vlasy jsou identické s obžalovaným, tato by měla stehno, které se ve všech markantech zcela shoduje se stehnem obžalovaného a s vysokou pravděpodobností i totožné ruce. Měla by také hovořit hlasem, který se velmi podobá hlasu obžalovaného. Dotyčného by pak musela přivést přímo do domu obžalovaného a přimět jej k provádění zvrhlostí, které jsou zachyceny na záznamech, vůči své roční vnučce. Takto zinscenované jednání pak nahrát na disk, který později vydala policistům. Obžalovaný má nepochybně možnost hájit se způsobem, který uzná za vhodný. I on sám však přes ztrátu veškeré sebereflexe musí uznat, že takový výklad vzniku daného důkazu je natolik absurdní, že o jeho relevanci soud nemohl uvažovat ani na chvíli. Rovněž varianta, že by [REDAKCE] se svými údajnými kybernetickými „superschopnostmi“ vytvořila v jakési virtuální realitě zinscenované videosoubory zachycující zneužívání poškozené, je technicky neproveditelná a soud ji tak může také jednoznačně vyloučit.
95. Z hlediska právního posouzení bylo jednání obžalovaného soudem kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a), c) trestního

zákoníku. Trestného činu znásilnění se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Shora uvedené kvalifikované skutkové podstaty jsou dány provedením styku souloží a jiným pohlavním stykem se souloží srovnatelným na dítěti a dítěti mladším patnácti let. Také však způsobením těžké újmy na zdraví.

96. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Pohlavní styk zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk či anální pohlavní styk. Vzájemný fyzický kontakt obžalovaného a poškozené hodnotí soud jako jiný pohlavní styk provedeným způsobem srovnatelným se souloží. To konkrétně v případech, kdy poškozené [redacted] strkal prsty do vagíny nebo do análního otvoru, nebo přikládal penis ke konečníku [redacted], otíral penis o její přirození, prsty jí rozevíral přirození, či jí zasouval jeden či více prstů do přirození a do konečníku.
97. Soud dospěl dále k závěru, že obžalovaný vůči poškozené užil pohrůžku jiné těžké újmy. Při pohrůžce jiné těžké újmy se újma jako těžká musí jevit objektivně a oběť ji také jako těžkou újmu pociťuje. Musí jít zároveň o jednání neoprávněné, tedy o pohrůžku, k níž pachatel nebyl oprávněn (srov. NS 7 Tz 33/78, Rt 10/1979-II.). O pohrůžku jiné těžké újmy se jedná i tehdy, pokud by pachatel hrozil, že takovou jinou těžkou újmu způsobí jiné osobě než samotné oběti, která je nucena k pohlavnímu styku. V tomto případě obžalovaný používal výhrůžky, že zabije psy (ublíží jim), které chovali a k nimž měla poškozená silný citový vztah. Při posuzování, zda jde o jinou těžkou újmu, jen nutno přihlížet k osobním poměrům napadeného, k jeho vyspělosti a zkušenostem. V projednávaném případě je nutno zohlednit to, že poškozená byla, po dobu vymezenou v obžalobě, dítě. Děti si ke zvířatům dokážou vytvořit natolik silné citové pouto, že újmu takovému zvířeti vnímají mnohdy jako újmu způsobenou nejbližšímu člověku. V řízení bylo prokázáno, že poškozená měla ke psům skutečně hluboký vztah. Obžalovaný si toho byl vědom a velmi dobře věděl, že s ní takto může manipulovat, tj. že je ochotna udělat v podstatě cokoli, aby jim neublížil.
98. Soud dále činí závěr, že obžalovaný ke svému činu zneužil bezbrannosti obou poškozených. Po provedeném dokazování má krajský soud za to, že tento kvalifikační znak byl beze zbytku naplněn. Je-li stav bezbrannosti přítomen, pak při naplnění ostatních zákonných znaků má právní kvalifikace trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku přednost před užitím skutkové podstaty trestného činu pohlavního zneužívání podle § 187 trestního zákoníku, neboť pouze tak může být dostatečně reflektována společenská škodlivost činu a současně poskytnuta zvýšená míra ochrany dětí. Jak uvádí odborný komentář k danému ustanovení, ve stavu bezbrannosti se nacházejí osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá např. u osob trpících duševní chorobou, pro niž nechápou význam pachatelova jednání, anebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku apod. (v tomto případě je právní kvalifikace o to jednoznačnější, že byl naplněn znak pohrůžky jiné těžké újmy u [redacted]).
99. Konstantní judikatura pojem „bezbrannosti“ opakovaně podrobila výkladu. Lze zmínit například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3Tdo 1279/2013, 8Tdo 1053/2011, 3To 105/93. Pro posouzení otázky, zda byl u poškozeného dán stav bezbrannosti, je nutno vždy pečlivě zvažovat okolnosti konkrétního případu. Stav bezbrannosti nelze bez dalšího dovozovat pouze s odkazem na věk oběti. Z konstantní judikatury vyplývá, že soud musí zejména v případě poškozených dětí zvažovat to, zda si uvědomovaly nepatříčnost pachatelova jednání a zda i s ohledem na všechny další okolnosti disponovaly skutečně účinnou obranou proti útoku pachatele. Jinými slovy, zda byl poškozený subjekt natolik fyzicky a psychicky vyspělý, aby dal svůj nesouhlas najevo a dokázal se

účinně bránit. V tomto směru je nutno vyjít zejména ze zjištění znalce, který z odborného pohledu dokáže specifikovat obecná i individuální specifika vývojových stádií osobnosti nedospělých jedinců a rozsah skutečností, které jsou schopni adekvátně vyhodnotit a odpovídajícím způsobem na ně reagovat. Zásadním zjištěním je v této souvislosti skutečnost, že v době prvního sexuálního útoku ze strany obžalovaného poškozené bylo deset let. Jak uvedla znalkyně Mgr. Pixová, v roce 2015, kdy byla desetiletou dívkou, si nemusela uvědomovat, že je na ní páchána závažná trestná činnost. Děti takovou skutečnost často vnímají jako společné tajemství, málokdy vědí, jak konkrétně by měl sexuální partnerský vztah vypadat. Osoby vystavené sexuálnímu zneužívání obtížně na situaci reagují. V okamžiku, kdy jde o zneužívání osobou, která je autoritou, a která měla zajišťovat její bezpečí, se téměř nemohou uplatnit obranné mechanismy. Za takové situace neměla poškozená možnost se proti takovému jednání s odpovídající účinností bránit.

100. Poškozená vůči obžalovanému realizovala obranu odpovídající jejím možnostem a aktuální fázi vývoje. Jednalo se zejména o to, že obžalovanému odstrčila ruku či z místa odešla. Bránila se také tím, že spala ve spacím pytlí, oblékala si na noc přes spodní prádlo, kalhoty a tričko jednoduché plavky nebo si věšela nad postel „céčka“, aby slyšela, že obviněný přišel do pokoje. Takový způsob obrany byl dle znalkyně zcela adekvátním způsobem obranného jednání odpovídajícím rozumové a sociální vyspělosti poškozené. Poškozená nebyla schopna efektivně čelit sexuálně motivovaným aktivitám obžalovaného. Dalším v úvahu připadajícím způsobem reakce bylo to, že by o jednání obžalovaného informovala další osobu, v tomto případě přicházela do úvahy zejména matka. Tento krok se však poškozená bála učinit, vysvětlila z jakého důvodu a znalkyně konstatovala, že její obava byla reálná. Za této situace nelze poškozenému dítěti vytýkat, že nezvolilo tento obranný mechanismus. To obzvláště za situace, kdy nebylo řádně reagováno na indicie, které signalizovaly to, že obžalovaný se vůči poškozené chová nestandardním způsobem, z něhož se podává možný sexuální podtext. Tím byl vůči poškozené vyslán signál, že ani v případě zjištění závažných skutečností, nenalezne adekvátní odezvu.
101. Postupem času si již poškozená zřejmě byla schopna uvědomit, že se obžalovaný vůči ní dopouští protiprávního jednání. Nikomu však nic neřekla, a to právě s ohledem na obavy z obžalovaného. Tuto skutečnost má soud za prokázanou. Poškozená si z poslední doby vybavila například to, že obžalovaný opakovaně ve vzteku poškodil dveře v domě a v jednom případě hodil po nezletilé sklenici s kávou a rozbil skleněnou výplň dveří. Je nepochybné, že tyto projevy mohou vzbuzovat obavy a strach. Mohou být také významným stresujícím prvkem. Nedospělá osoba tyto podněty ukládá do svého podvědomí a následně se vnitřně začne agresivně jednat osoby obávat, aniž by to zjevně dávala najevo. To, že obžalovaný poškozenou fyzicky přímo nenapadal, neznamená, že z něj neměla reálný strach. I pokud se totiž dotýká chová neadekvátním či agresivním způsobem pouze v určitých momentech, dítě či dospívající jedinec z něj mají strach obecně. Tato obava byla umocněna výhrůžkami směřovanými na psy, o kterých obžalovaný velmi dobře věděl, že mají potenciál poškozenou silně zasáhnout.
102. V případě poškozené [REDAKCE] je tak nutno uzavřít, že tato zpočátku nebyla schopna z důvodu svého nízkého věku a z něho pramenícího nedostatku zkušeností v sexuální oblasti pochopit smysl jednání obžalovaného, to obzvláště za situace, kdy ji tento navíc ujišťoval, že takové jednání je dovolené, přičemž současně byl vůči poškozené v pozici autority obdobné autoritě rodiče. Byť nezletilá poškozená vyjadřovala nesouhlas s jednáním obžalovaného, nebyla schopna se mu z uvedených důvodů účinně bránit. V pozdějším věku již smysl jednání obžalovaného zřejmě pochopila, jeho chování však tolerovala, a to právě kvůli pohrůžkám, které vůči ní obžalovaný směřoval. Ty byly voleny tak, aby ji zasáhly na citlivých místech a donutily dále snášet příkoří ze strany obžalovaného.
103. Použití kvalifikačního znaku bezbrannosti u [REDAKCE] je nad rámec výše uvedeného nutno dovodit i z dalšího okruhu důkazů. Jedná se o již zmíněné obrazové soubory a videosoubory uložené na externím disku zn. Samsung, který vydala [REDAKCE]. Zde bylo mimo jiné nalezeno dalších 8 video souborů, které byly

pořízeny pravděpodobně mobilním telefonem a je na nich zachycena manipulace s vagínou nezletilé dívky. Jak již bylo uvedeno, soud je přesvědčen, že je na nahrávkách zachycena právě [REDAKCE] a osobou pořizující nahrávku je obžalovaný. Důležité je, že ve všech případech poškozená spí. To je zřejmé z absence jakékoliv reakce na jednání obžalovaného, kdy obžalovaný zvedá peřinu, kterou je přikryta a natáčí její přirození, případně jej osahává. Evidentně se jedná o tvrdý dětský spánek. Dle konstantní judikatury (4TZ 62/78) i spící ženu je možno považovat za bezbrannou za předpokladu, že se nevzbudí. V tomto případě se poškozená nevzbudila přesto, že jí manipuloval s vagínou. I z toho lze usuzovat na to, že se jednalo o tvrdý spánek, který svědčí o bezbrannosti poškozené v daném okamžiku.

104. V případě poškozené nezletilé [REDAKCE] je pak bezbrannost oběti naprosto jednoznačná s ohledem na to, že se jednalo o dítě kojeneckého, příp. batolecího věku. S ohledem na věk nezletilé [REDAKCE] je nutno uzavřít, že v žádném případě nebyla natolik fyzicky a duševně vyspělá, aby byla schopna pochopit jednání pachatele a svůj případný nesouhlas s tímto jednáním dát dostatečně zřetelně najevo, neboť s ohledem na její věk je nepochybné, že jeho počínání vůbec nerozuměla.
105. Soud dospěl, po zhodnocení všech důkazů, zejména pak znaleckých posudků, jakož i výpovědi poškozené a její matky, k jednoznačnému právnímu závěru, že v daném případě byla poškozená [REDAKCE] způsobena těžká újma na zdraví spočívající v posttraumatickém stresovém syndromu. Jak vyplynulo ze závěrů znaleckého posudku, příčina této poruchy byla znalcem Prof. PhDr. ThDr. MUDr. Kašparů, Ph.D., Dr.h.c. shledána právě v útoku obžalovaného. Jmenovaný znalec také konstatoval, že ze soudně psychiatrického hlediska se jedná o poškození těžkého charakteru a ústup potíží může trvat roky a může mít zásadní vliv na její další sexuální život.
106. Znalkyně Mgr. Pixová k této problematice uvedla, že v přímé návaznosti na sexuální zneužívání byla v současné době u poškozené zjištěna posttraumatická stresová porucha, která se projevuje poruchami spánku, nočními můrami, dysforií, disociativními prožitky, pseudohalucinačními prožitky, flashbaky, vtíravými vzpomínkami a myšlenkami, zvýšenou ostražitostí celkově, a zvláště vůči osobám mužského pohlaví. Poškozená se vyhýbá aktivitám, ve kterých by byla v bližším kontaktu s muži. V důsledku dlouhodobého sexuálního zneužívání je u poškozené ohrožen budoucí vývoj osobnosti, u kterého je naznačeno směřování k disharmonickému vývoji s rysy emočně nestabilními – hraničními. Je narušena sexuální identifikace poškozené, nepřijímá samu sebe ve své ženské roli. Dále jsou patrné známky, které svědčí pro možné narušení schopnosti zdárného navazování uspokojivých partnerských (sexuálních) vztahů. Jako důsledek dlouhodobého sexuálního zneužívání nelze v budoucnu vyloučit i přítomnost poruch v oblasti emoční a sociální (včetně studijního prospěchu a pracovního uplatnění).
107. V kontextu s uvedenými znaleckými posudky lze konstatovat, že jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené představuje v jejím životě zásadní negativní životní událost, se kterou se dodnes plně nevyrovнала a jež jí bude s vysokou pravděpodobností limitovat i v dalším průběhu života. Soud nemá důvod pochybovat o tom, že předmětné problémy mají přímou souvislost s dlouhodobými sexuálními ataky vůči poškozené ze strany obžalovaného, když nebyl zaznamenán žádný jiný významný negativní podnět, který by u poškozené mohl vyvolat posttraumatickou stresovou poruchu. Je tedy dle soudu dána příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním obžalovaného a vznikem následku v podobě narušení zdraví poškozené.
108. Závěr o vzniku posttraumatické stresové poruchy u poškozené byl v průběhu řízení před soudem obhajobou zpochybňován. V tomto směru bylo argumentováno zejména předloženými fotografiemi a videosoubory, na nichž je poškozená zachycena při účasti na blíže nespecifikované společenské akci. Soud považuje za nesprávné úvahy, že účast poškozené na jedné takovéto akci vyvrací či zpochybňuje vznik následku v podobě posttraumatické stresové poruchy. To, že u někoho vznikla posttraumatická porucha neznamená, že permanentně musí jevit známky apatie, smutku a je navždy vyloučen z jakéhokoliv společenského života. Znalkyně u hlavního líčení

k dotazům soudu a obhajoby jasně vysvětlila, že účast na hudební akci, na níž se poškozená bavila s několika dalšími mladými lidmi, závěr o vzniku posttraumatické stresové poruchy nijak nevyvrací. Konkrétně uvedla, že prezentování se v rámci tance a hudby, bylo jedinou oblastí, která poškozené zůstala, kde se mohla realizovat a viděla v tom smysl. Jednalo se však o situace, kdy byla v doprovodu někoho blízkého. Byla tam s partou nebo s příbuznými a subjektivně se tak pro ni jednalo o poměrně bezpečné prostředí. Je běžné, že u osob zneužívaných nebo týraných poškození nemusí být pervazivní ve všech oblastech, nýbrž se vyskytuje pouze v oblastech některých. Za irelevantní považuje soud i navazující argumentaci o tom, že tanec v těsném objetí s hochem zachycený v předmětném videosouboru, nesvědčí o strachu z mužů. V první řadě je třeba říct, že obava z mužů není kritériem, které by muselo být naplněno pro shledání diagnózy posttraumatické stresové poruchy. Poškozená navíc nikdy netvrdila, že má strach z mužů obecně. Při rozhovoru s psychologkou i výpovědi před vyšetřovatelkou uváděla, že obavy u ní obvykle vzbuzují starší muži, zejména ti s vousy. Na předmětných záběrech se pohybuje ve společnosti několika mladých mužů, se kterými ji evidentně pojí bližší vztahy. Jakékoliv doplňování znaleckého posudku je s ohledem na výše uvedené naprosto nadbytečné. Soud nevidí jediný důvod, aby byla znalkyně Pixová nucena k doplňování jakéhosi skóre lži, o němž se zmínil znalec Kašparů. Je zcela v kompetenci znalkyně, aby vybrala metody, které považuje za vhodné. Znalec lékař se zabývá medicínskou problematikou, která je v jeho gesci, rozhodně však jeho úkolem není určovat metody, které použije v rámci svého zkoumání znalec z oboru psychologie. Znalkyně učinila závěry, které před soudem kvalitně obhájila. Ty zapadají do kontextu celé škály jiných důkazů, které má soud k dispozici. Jednoznačně se vyjádřila také k použité metodologii i konkrétním testovým metodám (Rorschachův test, AAC, WAIS-III, RCFT, TMT, FDT) – viz str. 19-20 znaleckého posudku. Za této situace není namístě její odborné závěry zpochybňovat či doplňovat. Z výše uvedených důvodů nevidí soud ani žádný důvod k dalšímu doplňování dokazování v nastíněném směru, tedy k navrhovanému výslechu [redacted] k průběhu akce zachycené na videích či vyžadování přístupu k facebookovému a instagramovému účtu poškozené. Zcela stejný postoj má soud k návrhu na provedení gynekologického vyšetření [redacted]. Za situace, kdy je jednání obžalovaného nepochybně prokázáno, nemá takový krok jakékoliv racionální odůvodnění a pouze by prohloubil celkovou traumatizaci poškozené. Obdobně lze argumentovat k požadavku na vyžadování lékařských zpráv (nad rámec těch z 18. 10. 2022 a 27. 3. 2023) a zprávy OSPOD, z níž by mělo vyplývat, že poškozená žije zahálčivý život.

109. Jednání obžalovaného vůči [redacted] je dále kvalifikováno jako přečin ohrožování mravní výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, když obžalovaný úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu. Obžalovaný zasáhl do života nezletilé poškozené zcela neakceptovatelným způsobem. Dopustil se na ní zločinu znásilnění, když jako dospělá autorita, druh její matky, kterého nezletilá poškozená respektovala, opakovaně a dlouhodobě zasahoval do její pohlavní sféry. Jak vyplývá z dokazování, obžalovaný byl i přes své závadové jednání subjektem, který měl vliv na utváření vzorců chování, sociálních rolí a hodnotového systému poškozené. Obžalovaný se od útlého věku podílel na výchově poškozené a současně ji vystavoval závažným sexuálními atakům, které musely v jejím nitru zachovat trvalé negativní stopy. Předmětné vysoce společensky škodlivé jednání obžalovaného má natolik nepříznivý vliv na život poškozené, že je reálně způsobilé vyvolat v ní nežádoucí přístupy k obecně uznávaným společenským principům a pravidlům, nebezpečí deformace běžného vývoje vnímání sexuality, narušit schopnosti zdárného navazování uspokojivých partnerských (sexuálních) vztahů, jakož i poruchy v oblasti emoční a sociální. Vzhledem k tomu, že dané jednání trvalo několik let, je z pohledu dané skutkové podstaty naplněn kvalifikační znak pokračování v páčání daného činu po delší dobu.
110. Pokud se jedná o subjektivní stránku, činí krajský soud závěr, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Přímý úmysl po stránce vědomostní vyžaduje, aby pachatel přinejmenším věděl o možnosti, že z jednání, jež si předsevzal, může vzniknout trestněprávně reprobovaný následek. To má společné s úmyslem nepřímým. V případě

úmyslu přímého musí pachatel hodnotit nastoupení takového následku jako pozitivní, tedy pachatel dosáhnout tohoto následku chce. Pokud pachatel ví, že určitý následek nastane s praktickou jistotou, a přesto podnikne jednání, které k němu vede, jedná se z hlediska zavinění vždycky o úmysl přímý. O přímém úmyslu svědčí typicky předchozí příprava, sofistickovaný (předem promyšlený) způsob spáchání činu, koordinace činu či tzv. zahlazovací jednání.

111. Ve shora uvedeném směru vyšel krajský soud z úvahy, že každý dospělý člověk ví, že sexuální ataky směřované vůči dětem jsou zcela nepřijatelné, tj., že takové jednání je daleko za hranicí jakýchkoliv morálních mantinelů, i to, že je sankcionováno normami trestního práva. O tom, že obžalovaný věděl, že z jeho jednání může vzejít trestněprávní následek není tedy třeba debatovat. Na úmysl přímý je třeba usuzovat z okolností, za nichž k útokům obžalovaného docházelo, zejména z toho, jak byly tyto provedeny i časového rámce, po něž k nim obžalovaný přistupoval. Jednalo se nepochybně o jednání předem naplánované, když obžalovaný vždy musel najít situaci, kdy nebyla přítomna matka poškozené, případně další osoby. Za účelem pořízení záznamu užíval mobilní telefon a pořízené nahrávky později ukládal na disk. Poškozené nechával na různých místech oplzlé vzkazy. Z toho je zřejmé, že konal plánovitě a s rozmyslem. Následně přistoupil k zahlazovacím jednáním, mezi něž je třeba zařadit působení na poškozenou, aby nikomu nic nesdělila, které bylo realizováno přesvědčováním, že takové jednání je standardní, a když takové tvrzení s ohledem na věk svědkyně již nebylo udržitelné, výhrůžkami ublížení psům.
112. Pokud krajský soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil protiprávního jednání popsaného ve výrokové části rozsudku, které naplňuje znaky skutkových podstat trestných činů znásilnění a ohrožování mravní výchovy dítěte, musel se zabývat tím, jaký trest za něj uložit. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl zejména k povaze a závažnosti trestného činu z hlediska významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu jeho provedení a okolnostem, za kterých byl čin spáchán. Obžalovaný byl dle § 185 odst. 3 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí pět až dvanáct let.
113. Protiprávní jednání obžalovaného považuje soud za velmi společensky škodlivé a zvláště zavrženíhodné. Dané jednání směřovalo vůči velmi mladé bezbranné dívce, vůči které měl obžalovaný, jako dlouholetý druh její matky, výchovné povinnosti. Místo toho, aby se obžalovaný z této pozice podílel na řádném vedení poškozené, které ji adekvátně připraví na život dospělého jedince, dbal na její nerušený vývoj a chránil ji před jakýmkoliv negativními vlivy, zcela neakceptovatelným způsobem zasáhl do jejího osobnostního vývoje. Výsledkem jeho „výchovy“ je, že poškozená přichází na práh dospělosti se zničenou psychikou a velmi závažnými zdravotními následky, které ji budou provázet minimálně několik let, pravděpodobněji však celý život. Závažného protiprávního jednání se navíc vůči ní dopouštěl několik let. Je tak dána přitěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost je pak ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku nutno hodnotit i to, že obžalovaný spáchal více trestných činů. Přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. m) je pak dána spácháním trestného činu na více osobách (dětech).
114. Jednoznačně negativně musel soud hodnotit také to, že u obžalovaného je patrná absence jakékoliv sebereflexe a náhledu na své protiprávní jednání. Z přístupu obžalovaného je patrný prezírávý přístup k jiným lidem, a to dokonce i pokud se jedná o děti. Obžalovaný neprojevil jakýkoliv náznak lítosti ani snahu nahradit škodlivé následky svého činu. Z celkového přístupu obžalovaného bylo patrné, že pokud pociťuje lítost tak maximálně sám nad sebou.
115. Soud i v rámci úvah o trestu pečlivě hodnotil psychiatrický a psychologický profil obžalovaného specifikovaný znalkyněmi MUDr. Sejblovou a PhDr. Langovou-Šindelářovou. Ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 trestního zákoníku musel přihlédnout ke skutečnosti, že obžalovaný spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, když ze závěrů znalkyně z oboru psychiatrie vyplývá, že jeho ovládací schopnosti byly v důsledku poruchy sexuální preference podstatně sníženy. Tento stav si ani z nedbalosti nepřivodil vlivem návykové látky. Danou skutečnost soud nepovažuje za polehčující, neboť sama o sobě nesnižuje společenskou škodlivost jednání obžalovaného a

závažnost způsobeného následku. Při určování výše trestu k ní však přihlédl a uložil tak trest mírnější, než by za dané jednání příslušel pachateli plně přičetnému, neboť má za to, že v daném případě je nutno obžalovaného adekvátně potrestat při respektování toho, že trpí duševní poruchou a rovněž zvolit opatření, které mu pomůže léčit jeho sexuální deviaci a tím do budoucna i ochránit společnost. Výše uvedené rezultovalo v uložení trestu, který reflektuje všechny zjištěné významné okolnosti a je doplněn příslušným ochranným opatřením, jímž je v tomto případě ústavní sexuologické ochranné léčení.

116. Vzhledem k tomu, že byl obžalovanému za zvlášť závažný zločin uložen trest převyšující svou výměrou osm let, musel být pro jeho výkon podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.
117. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to výpočetní techniky, která mu náležela a byla užívána pro uchovávání a přehrávání videosouborů a fotografií, na nichž bylo zachyceno sexuální zneužívání poškozených a značné množství dětské pornografie. Jednalo se o věci významné pro naplnění zákonných znaků trestného činu, které obžalovaný dlouhodobě využíval k páčání trestné činnosti. U obžalovaného totiž evidentně nešlo jenom o spontánní uspokojení při samotném páčání trestné činnosti. Jedním z motivů jeho jednání bylo zachycení jím prováděných zvrhlostí a následně uložení takového materiálu, který byl poté systematicky tříděn a pojmenováván a uchováván s desítkami tisíc dalších pornografických souborů, na nichž byla z velké části dětská pornografie.
118. Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku soud obžalovanému uložil sexuologické ochranné léčení formou ústavní z následujících důvodů: Znalkyně MUDr. Sejbalová sdělila jednoznačné stanovisko, že ze sexuologického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro riziko recidivy analogického jednání. Proto znalkyně navrhla uložení nejkomplexnější a nejintenzivnější formy ochranného sexuologického léčení, tedy formy ústavní. Pouhé ambulanti léčení by podle znalkyně bylo u obžalovaného zcela nedostatečné. Posuzovaný nemá vůbec náhled na patologii své sexuality ani své jednání a má silné obranné mechanismy. Tento závěr zcela koresponduje se znaleckým závěrem PhDr. Langové Šindelářové, jež konstatovala absenci korektivních mechanismů u obžalovaného, kdy on pro něj nepřijatelné věci vnitřně popírá, vytěsnil je hluboko do podvědomí, takže o nich neví. Aby mohl úspěšně dospět k sebekorekci, musí vědět, že nějaký problém má. S výše uvedenými závěry znalkyň se soud zcela ztotožňuje, neboť absence jakéhokoliv náhledu a sebereflexe byla u obžalovaného patrná v průběhu celého hlavního líčení. Obžalovaný přes zcela jednoznačné důkazy, které jej usvědčují z páčání trestné činnosti, tuto ze své mysli zcela vytěsnil a v průběhu řízení vystupoval jako by celá věc vlastně vůbec neexistovala. Místo toho si ve své mysli vytvořil zástupné problémy, které prezentoval jako zásadní, ač jsou pro tuto věc nepodstatné. Například se jednalo o jím opakovaně zdůrazňovaná tvrzení, že [REDAKCE] nesplácela poskytnuté úvěry.
119. Obhajoba závěry znaleckých posudků zpochybňovala a navrhla, aby byly ve věci vypracován revizní znalecký posudek z oboru sexuologie. K takovému procesnímu kroku není dle soudu dán žádný důvod. Jak vyplývá z ustanovení § 109 trestního řádu, je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Kdyby to nevedlo k výsledku, přibere se znalec jiný. Ustanovení § 110 odst. 1 trestního řádu stanoví, že soud může ve výjimečných, zvlášť obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení přibrat státní instituci, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost k podání znaleckého posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem. Hmotněprávní i procesní normy českého trestního práva zakotvují oprávnění soudu prvního stupně hodnotit opatřené důkazy, jejich sílu a relevanci. Soud výpověďmi bývalé partnerky obžalovaného, poškozené [REDAKCE], dalších svědků i listinných materiálů získal poměrně detailní náhled na osobu obžalovaného a takový podklad může komparovat se závěry znaleckých posudků MUDr. Petry Sejbalové a PhDr. Marcely Langové Šindelářové. Aplikací tohoto postupu dospěl k tomu, že závěry znaleckých posudků korespondují s dalšími důkazy získanými rozsáhlým

dokazováním v této věci a je tak třeba je považovat za relevantní. Soud se, bohužel, musel probrat tisíci fotografiemi či audiovizuálními záznamy, na nichž je zachycena dětská pornografie, na které jsou zachyceny mimo jiné i velmi malé děti, a to dokonce i při sexuální interakci se zvířaty. V průběhu dokazování byly přehrány videozáznamy, na nichž je dle soudu zachycen obžalovaný, jak zneužívá dítě, které je na hranici kojeneckého a batolecího věku. V rámci dokazování bylo také zjištěno, že obžalovaný osahával na přirození a fotil malé dítě svých kamarádů. Z těchto skutečností je zřejmé, že sexuální deviace nad ním má absolutní moc. Obžalovaný není schopen se ovládnout ani v případech, kdy se jedná o děti osob mu blízkých. Vést za této situace debatu o tom, zda jsou zjištění znalkyň o deviaci obžalovaného ve smyslu heterosexuální pedofilie vadná, přijde soudu naprosto absurdní. Krajský soud tak nemá důvod odborné závěry znalkyně učiněné v této věci zpochybňovat. Jedná se o uznávané autority z oboru psychiatrie a psychologie. MUDr. Petra Sejbalová je primářkou sexuologického oddělení Fakultní nemocnice Brno, PhDr. Marcela Langová Šindelářová je klinickou psycholožkou s dlouhou praxí. Znalkyně jasně specifikovaly metodologická hlediska, z nichž vycházely a byly schopny obhájit i své odborné závěry. O správnosti předmětného znaleckého posudku nemá tedy soud v tomto případě pochybnosti. Výhrady k tomu, jak probíhalo PPG vyšetření jsou zcela irelevantní, neboť se jedná o argumentaci zjevně účelovou. Obžalovaný argumentoval tím, že při PPG vyšetření si mohl špatně nasadit sondu a následně vyšetření bojkotoval a nesledoval promítané materiály. Z pohledu soudu se jedná o další nepravdivé tvrzení, kterým se obžalovaný snaží zbavit odpovědnosti za projednávanou trestnou činnost. MUDr. Sejbalová uvedla, že vyšetření proběhlo zcela standardně. Na přístrojovém PPG vyšetření byla u obžalovaného zachycena nejvýraznější reaktivita na podnět svázané dívky předškolního věku, která visí hlavou dolů s roubíkem v ústech a má v pochvě zasunutý předmět, tento podnět byl vyhodnocen jako sadisticko-pedofilní. V rámci vyšetření bylo obžalovanému aplikováno 35 obrazových podnětů. Nasazení sondy obžalovanému zkontrolovala laborantka, následně byl sledován kamerou, pokud by se na podněty neřádně reagovalo, bylo by to ze záznamu zřejmé a nebyly by jasné reakce na obrazové podněty. Znalkyně dále konstatovala, že PPG vyšetření je toliko jednou z hodnocených skutečností. Celkový závěr je založen na celém souhrnu zjištěných údajů a informací. V této souvislosti konstatovala, že závěry posudku nevyplývají pouze z PPG vyšetření, ale také z rozboru zachycené pornografie, kdy sexuoložka vycházela z obsahu spisu a zkoumala i část obrazových souborů. Vycházela tak z rozboru pornografie, ze kterého vyplývá, že obžalovaný dlouhodobě třídil, pojmenovával a zálohoval soubory s dětskou pornografií, která byla zaměřena na holčičky prepubertálního věku. Podkladem pro její závěr bylo i to, že obžalovaný fotografoval nebo natáčel dívky ve svém okolí a následně sebe fotil či natáčel při reálných sexuálních aktivitách s několika dětmi. Nutno v této souvislosti připomenout, že PPG vyšetření prováděla u obžalovaného v minulosti již MUDr. Herrová, přičemž i tehdy bylo zjištěno, že obžalovaný v parametrech rychlosti nárůstu objemu penisu a také v parametru nejvyšší reakce od počátku podnětu reaguje na děti a dívky prepubertálního věku. S ohledem na výše uvedené považuje soud za zcela nadbytečné obhajobou navržené doplnění dokazování spočívající ve vyžádání obrazových materiálů s vyhodnocením PPG křivky zachycené při vyšetření.

120. Obžalovaný v rámci své obhajoby poukazyval na závěry znaleckého posudku MUDr. Zvěřiny (předložený ve věci sp. zn. ██████████), který konstatoval, že u obžalovaného nebyla zjištěna žádná duševní porucha, choroba ani sexuální deviace. K tomu soud konstatuje, že závěr MUDr. Zvěřiny je evidentně zcela vadný. Je však nutno říct, že MUDr. Zvěřina v době, kdy zkoumání prováděl, nedisponoval zásadními informacemi, které měla při zpracování posudku MUDr. Sejbalová. Neměl k dispozici tvrzení poškozené ██████████, podpořené výše uvedenými důkazy, ani obrazové záznamy, na nichž obžalovaný zneužívá ██████████, tedy dítě cca jeden rok staré. Nebylo rovněž k dispozici svědectví manželů ██████████ o tom, že osahával na přirození jejich dceru, opět podpořené zajištěnými fotografiemi. Neměl také informaci o tom, že obžalovaný shromáždil desítky tisíc souborů zobrazujících dětskou pornografii, reprezentované mnohdy pornografickými výjevy v té nejodpornější formě (sexuální útoky na děti v kojeneckém věku, zachycení sexuální interakce mezi dětmi a zvířaty).

121. Soud tak nemá žádnou pochybnost o tom, že návrh na uložení ochranného léčení je zcela důvodný. S ohledem na charakter trestné činnosti a závěry znaleckého zkoumání, zejména charakter zjištěné deviace činí soud jednoznačný závěr, že pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný. Současně byla znaleckým zkoumáním objektivizována i druhá podmínka uložení ochranného léčení podle shora uvedeného ustanovení, a sice to, že obžalovaný jednal ve stavu vyvolaném duševní poruchou, když v daném případě se jednalo o heterosexuální pedofilii.
122. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se v souladu s ustanovením § 43 odst. 3 trestního řádu řádně a včas připojily poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jejich nárok byl soudem shledán oprávněným, neboť je nepochybné, že následek v podobě závažného zásahu do osobnostní sféry poškozených vznikl v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného.
123. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému nemajetkovou újmu, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému tuto újmu nahradil v penězích. Z dikce ustanovení § 2951 občanského zákoníku vyplývá, že se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiucněním, kdy toto musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Jak vyplývá z ustanovení § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil, jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiucnění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. V tomto směru zákon zmiňuje mimo jiné úmyslné způsobení újmy.
124. V rámci problematiky náhrady škody učinil krajský soud závěr, že v souvislosti s úmyslným protiprávním jednáním obžalovaného vznikla poškozené [REDAKCE] závažná nemajetková újma. Byly jí způsobeny duševní útrapy a byla narušena její osobnostní práva, zejména práva na ochranu svobodného rozhodování, soukromí, důstojnosti a intimity. Z hlediska výše přiznaného zadostiucnění, je třeba konstatovat, že nemajetková újma je vždy subjektivní kategorií a její náhrada vychází z různých objektivizačních kritérií. Specifičnost lidského života vede k tomu, že je nutno každou jednotlivou věc posuzovat zcela individuálně, což soud učinil a vyšel z následujících úvah, které vycházejí ze skutečností zjištěných v průběhu dokazování.
125. Poškozená je mladou dívkou, které v době, kdy proti ní obžalovaný začal páchat trestnou činnost, bylo 10 let. Útok obžalovaného u ní způsobil posttraumatickou stresovou poruchu. Jak vyplývá ze znaleckých posudků, prognóza dalšího vývoje je výrazně negativní. Znalkyně konstatovala, že v důsledku dlouhodobého sexuálního zneužívání je u poškozené ohrožen budoucí vývoj osobnosti, u kterého je naznačeno směřování k disharmonickému vývoji s rysy emočně nestabilními – hraničními. Je narušena sexuální identifikace poškozené, nepřijímá samu sebe ve své ženské roli. Dále jsou patrné známky, které svědčí pro možné narušení schopnosti zdárného navazování uspokojivých partnerských (sexuálních) vztahů. Jako důsledek dlouhodobého sexuálního zneužívání nelze v budoucnu vyloučit i přítomnost poruch v oblasti emoční a sociální (včetně studijního prospěchu a pracovního uplatnění). Z výše uvedeného výčtu možných velmi závažných následků je zřejmé, jak silnou traumatizaci obžalovaný poškozené způsobil a jak výrazně byl narušen duševní stav poškozené. Lze tedy uzavřít, že v důsledku trestné činnosti obžalovaného bylo zcela zásadním způsobem zasaženo do života poškozené. Silná traumatizace, jíž byla vystavena, nese výrazná rizika pro celý zbytek jejího života.
126. Je tedy namístě přiznat poškozené za vzniklou nemajetkovou újmu přiměřené zadostiucnění. Za adekvátní výši tohoto zadostiucnění požaduje krajský soud s ohledem na vše výše uvedené částku 400 000 Kč. Se zbytkem uplatněného nároku odkázal soud poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

127. I [REDACTED] způsobil obžalovaný úmyslným protiprávním jednáním závažnou nemajetkovou újmu. V jejím případě je situace s ohledem na velmi nízký věk poněkud specifická, když v tomto věku poškozená neměla intelektové ani paměťové kapacity, aby byla schopna pochopit, jak závažného jednání se vůči ní obžalovaný dopouštěl a samozřejmě nebude traumatizována vzpomínkami. Sama skutečnost, že jmenovaná v době páchaní trestné činnosti nebyla schopna pochopit, jak závažné jednání vůči ní obžalovaný praktikoval či, že si na to nebude pamatovat, sama o sobě neznamená, že na náhradu nemajetkové újmy nemá nárok. Nelze v tuto chvíli uzavřít, že by protiprávní jednání, kterého se vůči [REDACTED] dopustil, ohrožovalo budoucí vývoj osobnosti poškozené či způsobilo poruchy v oblasti emoční a sociální. Na druhou stranu je však nutno konstatovat, že byla narušena její osobnostní práva, ve velmi raném věku byla vystavena zvrhlostem, které jsou zcela mimo chápání normálního člověka. Již v tomto období byla vystavena chování, z kterého by pro staršího jedince rezultovaly zásadní negativní následky. Není vyloučeno, že se poškozená o jednání obžalovaného vůči ní dozví s odstupem ve vyšším věku. V té době již může události zpracovat jako traumatizující. I [REDACTED] je tedy nutno přiznat nárok na náhradu nemajetkové újmy. Soud se však s ohledem na výše uvedené domnívá, že intenzita způsobené újmy je oproti [REDACTED] nižší, což je nutno vyjádřit ve výši přiznané částky. Této diferenciaci dle soudu odpovídá jedna čtvrtina částky přiznané [REDACTED], tedy 100 000 Kč.
128. Soud si uvědomuje, že obžalovaný aktuálně výše uvedenou částkou nedisponuje a v případě, že rozsudek nabude právní moci, bude po delší časové období ve výkonu trestu, příp. ochranného ústavního léčení. Na druhou stranu se však jedná o muže v aktivním věku, kterému nic nebrání, aby se, poté co se vrátí do běžného života, stal ekonomicky činným a z výsledků své pracovní činnosti nahradil alespoň v materiální podobě újmu, kterou poškozeným způsobil. Výše přiznané náhrady rozhodně není nikterak likvidační. U obžalovaného je dán předpoklad, že bude do budoucna schopen uhradit vzniklou újmu, za současného zachování možnosti vést snesitelný a důstojný život.
129. Pro úplnost soud uvádí, že v rámci posuzování otázky náhrady nemajetkové újmy musel soud posoudit, zda přiznání nároku nebrání skutečnost, že se obžalovaný nachází v platební neschopnosti a soudem bylo rozhodnuto o jeho oddlužení. Dospěl však k závěru, že tomu tak není. Soud si je v obecné rovině vědom úmyslu zákonodárce upřednostnit insolvenční řízení jako prostředek generálního vyřešení vztahů mezi dlužníkem a jeho věřiteli před individuálním uplatňováním pohledávek. V tomto případě však takový postup namísto není. Ohledně tohoto závěru vyšel soud z judikatury Nejvyššího soudu (viz rozhodnutí sp. zn. 4 Tz 42/2019, 4 Tdo 624/2015). Uvedený soud v těchto případech dospěl k závěru, že na nárok poškozeného na náhradu škody způsobené úmyslným trestným činem obviněného nemá vliv okolnost, že poškozený svůj nárok v podobě pohledávky za obviněným nepřihlásil do insolvenčního řízení, v němž byl řešen úpadek obviněného oddlužením, jelikož obviněný, coby dlužník, nemůže být ve smyslu § 414 až 416 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů, od této pohledávky na náhradu škody osvobozen, neboť byla způsobena úmyslným porušením právní povinnosti. Na základě tohoto závěru je možné konstatovat, že obviněný se oddlužením nemůže zbavit povinnosti zaplatit poškozenému jím požadovanou náhradu škody, pokud ji způsobil úmyslným trestným činem. Tento závěr zároveň platí bez ohledu na okolnost, zda tuto svou pohledávku za obviněným (úpadcem) v podobě nároku na náhradu škody poškozený do probíhajícího insolvenčního řízení přihlásil, či nikoli. Obviněný jako dlužník totiž v insolvenčním řízení od pohledávky poškozeného představující nárok na náhradu škody způsobené úmyslným trestným činem nemůže být osvobozen, a to ani po splnění povinností spojených s oddlužením, ke kterému jinak může dojít poté, co řádně a včas splní povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, kdy případně k jeho návrhu insolvenční soud vydá usnesení, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Jeví se tudíž zcela nelogickým a nadměru formalistickým, aby o takovém nároku na náhradu škody nemohl přímo v trestním řízení, byť paralelně probíhajícím s řízením

insolvenčním, rozhodnout trestní soud, a pouze z důvodu probíhajícího řízení před insolvenčním soudem musel poškozeného odkazovat na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud totiž poškozený svůj nárok na náhradu škody, jako v tomto případě, nepřihlásil v podobě neuspokojené pohledávky včas do insolvenčního řízení, později tak již učinit nemůže a insolvenční soud postupuje bez ohledu na ni. Není nepochybně namístě postup, kdy by poškozený musel čekat, až bude insolvenční řízení s úpadcem (obviněným) skončeno a teprve poté by účinně mohl v občanskoprávním řízení podat žalobu na obviněného, jíž by požadoval, aby mu nahradil trestným činem způsobenou škodu. Pokud by uvedený nárok poškozeného nebyl v té době již promlčen z důvodu uplynutí promlčecí lhůty, tak soud v občanskoprávním řízení by následně byl povinen vydat stejné rozhodnutí o povinnosti obviněného zaplatit poškozenému náhradu škody ve stejné výši, jako by to učinil již dříve soud v řízení trestním. Takovýto postup by ale zcela nepřiměřeně zatížil a znevýhodnil osobu poškozeného oproti obviněnému – pachateli úmyslného trestného činu, jímž poškozenému škodu způsobil.

130. Nad rámec výše uvedených obecných tezí musel krajský soud v rámci rozhodování v adhezním řízení v tomto konkrétním případě hodnotit také specifika poškozených. V daném případě se jedná o malé dítě a mladou dívku. Obě jsou zvláště zranitelnými oběťmi podle § 2 odst. 4 písm. a) zákona o obětech trestných činů. Jejich majetkové poměry nejsou dobré. [redacted] žije s matkou v azylovém domě, [redacted] žije s matkou v domě obžalovaného, z něhož se brzy budou muset odstěhovat. [redacted] je těžce nemocná a pobírá pouze invalidní důchod, [redacted] studuje a nemůže si tak zatím opatřovat finanční prostředky v klasickém zaměstnaneckém poměru. Ani jedna z poškozených není sama schopna hájit své zájmy v rámci složitých soudních sporů. Postup, jímž by soud za této situace odkázal poškozené z ryze formálních důvodů do občanskoprávního řízení, by byl zcela v rozporu se základními principy, na nichž zákonodárce postavil adhezní řízení, zejména se jedná o zásady přiměřenosti, rychlosti a hospodárnosti.
131. Ke stanovení výše úroku z prodlení soud uvádí následující: Podle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů. V adhezním řízení je rozhodné datum, kdy se obžalovaný prokazatelně dozvěděl, že poškozený nárok uplatnil. V daném případě obžalovaný tuto informaci prokazatelně obdržel na počátku hlavního líčení konaného dne 1. 2. 2023, kdy mu zmocněnec poškozených oznámil, že tyto na náhradě nemajetkové újmy uplatňují částku 650 000 Kč a 100 000 Kč a úrok z prodlení ve výši 15 % p.a. Z toho vyplývá, že od 3. 2. 2023 byl obžalovaný v prodlení. Vzhledem k tomu, že k prodlení došlo v prvním pololetí roku 2023, kdy byla platná repo sazba 7,00 %, činila výše úroku z prodlení 15,00 %.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybný (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

České Budějovice dne 21. dubna 2023

JUDr. Milan Kučera, Ph.D., v. r.
předseda senátu